

HET IS VAN MOETENS VOOR THERESE

een klucht

van **LODE POOLS**

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES

THERESE DUMONT	(50 jaar)
ELISE, haar dochter	(25 jaar)
BLANCHE, het dienstmeisje	(50 jaar)
LOULOU FLAUBERT, vriendin van Thérèse	(40 jaar)
HELENE DEVILLE, vriendin van Urbain	(40 jaar)
GEORGES LEDUC, wijnhandelaar	(45 jaar)
OLIVIER MALCORPS, notaris	(60 jaar)
CHARLES LEROI, brouwer	(50 jaar)
MICHEL de VILLENFAGNE, baron	(75 jaar)

DECOR

De luxueuze woonkamer van een steenrijke familie.

EERSTE BEDRIJF

(Thérèse komt binnen, gevolgd door Blanche.)

THERESE- Ik ben bekaf, Blanche!

BLANCHE- Doodop!

THERESE- Zwijg mij over "dood"! Ik kom net van een begrafenis-koffie.

BLANCHE- De begrafenis van je eigen man.

THERESE- Ja... En die nieuwe schoenen!

(Thérèse schopt haar schoenen uit.)

THERESE- Mijn aanstekers, Blanche!

BLANCHE- Ja, mevrouw.

(Blanche haast zich naar achteren, zij is meteen terug met een paar slippers.)

THERESE- Mijn tenen, mijn voeten, mijn kuit, mijn billen, alles doet zeer van die ellendige schoenen. Een vrouw moet nogal wat verdragen.

BLANCHE- Wij doen het onszelf aan, mevrouw.

THERESE- Ja, zo dom zijn wij. En dat allemaal, om er iets ordentlijker uit te zien.

BLANCHE- Op de begrafenis van je man kon jij moeilijk op pantoffels verschijnen.

THERESE- Hij zag het toch niet meer.

BLANCHE- Hij niet, maar de aanwezigen wel.

THERESE- En er waren nogal aanwezigen! Ik wist niet, dat mijn man zoveel succes had. Heb ik daar handen moeten schudden! En kussen! Mijn beide neusgaten hangen nog vol allerlei parfum en aftershave. En dan de baarden van die mannen van tegenwoordig! Zij hebben maar één gezicht, en dat verstoppert dan nog.

BLANCHE- (Lichtjes geamuseerd) Maar goed... voor sommigen.

THERESE- Ja, voor sommige mannen betekent een baard "de" redding!

BLANCHE- Zal ik je vestje wegbrengen, mevrouw?

THERESE- Doe dat. Ik sta hier bijna, of ik nog altijd in rouw ben.
Breng mij iets luchtigs en kleurrijks.

BLANCHE- Ik denk, dat ik weet wat mevrouw bedoelt.

(Meteen verdwijnt Blanche met het rouwvestje.)

THERESE- Mijn maag werpt precies wat op. Die koffie was ook alles
behalve. Zeker geen koffie verkeerd, eerder verkeerde
koffie. Maar kom, het is voorbij. Eindelijk wat rust!

(Blanche verschijnt met een erg luchtige, kleurrijke
blouse.)

THERESE- Dit is al wat anders!

(Blanche helpt Thérèse in de blouse.)

THERESE- Die knoopjes hier vanvoren mag je openlaten. Dat lucht
wat op.

BLANCHE- En voor die okselgeur moet je het niet laten, mevrouw.
Mijn neus is toch meestal verstopt.

THERESE- Hoe zie ik eruit?

BLANCHE- Beeldig, mevrouw. Moest je man er nog zijn, hij zou zijn
handen niet kunnen thuishouden.

THERESE- Dat zou dan de allereerste keer zijn.

BLANCHE- Mijnheer was misschien niet zo'n uitbundige minnaar. Maar
hij had wel een groot hart.

THERESE- Tiens, dit is mij nooit opgevallen. Jou wel?

BLANCHE- Mijnheer en ik verstonden mekaar. Maar voor de rest...

THERESE- Ik versta het.

(Thérèse laat zich in de zetel vallen.)

THERESE- Voor geen geld krijgen ze mij de eerste uren nog uit de-
ze zetel.

(Meteen gaat de bel van de voordeur.)

THERESE- Niet opendoen, Blanche! Voor vandaag is het meer dan ge-
noeg geweest!

(De bel blijft maar rinkelen.)

BLANCHE- Misschien staat er ergens iets in brand.

THERESE- Laat het dan branden! Als het hier in huis is, ruiken
wij dit wel op tijd.

BLANCHE- Ik ga toch even zien.

THERESE- Laat niemand binnen!

(Meteen is Blanche naar de hal.)

THERESE- Een mens hier komen lastigvallen, terwijl hij nog in de diepste rouw verkeert! Hoe durven ze?

(Blanche komt terug, vergezeld van Georges Leduc.)

BLANCHE- Mevrouw, ik heb geprobeerd hem tegen te houden, maar...

GEORGES- Mijn innige deelneming, Thérèse!

THERESE- (Koeltjes) Dank je. Waarom zie ik je nu pas? Een week na de feiten.

GEORGES- Jij hebt mij toch altijd gezegd, dat wij voorzichtig moesten zijn.

THERESE- Voorzichtig?

GEORGES- Om niet te worden betrappt.

THERESE- Toen mijn man nog leefde, nu niet meer. Ik ben weer een vrije vrouw.

GEORGES- Ik ben nog altijd getrouwd.

THERESE- Dat is je eigen schuld.

GEORGES- Er wordt zowat vanalles verteld over de dood van Urbain. Ik dacht: "Ik moet eens even gaan informeren.". Hoe is het eigenlijk gebeurd?

THERESE- Hij is tegen een boom gereden.

GEORGES- Op de Rijksweg?

THERESE- Enkele honderden meter hier vandaan.

(Op een teken van Thérèse trekt Blanche zich terug.)

THERESE- Naar gewoonte was hij nogal laat, en waarschijnlijk gehaast on thuis te zijn.

GEORGES- Bij jou.

THERESE- Bij de teevee. 't Was voetbal, hij was supporter van Anderlecht. Opeens is hij van de weg geraakt, en hij is met geweld gebotst op een van die prachtige, stoere beuken.

GEORGES- Dat was nogal een slag zeker?

THERESE- Een enorme knal!

GEORGES- Een slag voor jou!

THERESE- Omdat het buiten zo'n prachtig weer was, wandelde ik wat door onze rozentuin. Opeens hoorde ik een slag.

GEORGES- Tot hier?

THERESE- Tot hier! Ik zeg: "Weer een die prijs heeft!" Even later komt er hier een halve gare voorbij gefietst met zo'n enorme snor: "Uwe Urbain! 't Is nogal serieus!" Ik had juist een "Queen Elisabeth" in mijn handen. Ik als de bliksem naar binnen! Vlug, vlug mijn strandensembelletje uit!

GEORGES- Dat met die heel blote rug, en dat...

(Hij duidt op een diep, open décolleté.)

THERESE- Ja, dat met dat...

(Zij duidt op een diep, open décolleté.)

THERESE- Ah ja, 't was volle zomer. Wat ik het eerst kon vastkrijgen, trok ik aan! Ik mijn porsche carrera in, en in volle vaart naar de Rijksweg! Ik was te laat. Urbain lag al onder zo'n rode tent.

GEORGES- Jij mocht er niet meer bij?

THERESE- Wel bij zijn wagen.

GEORGES- Die zag er nogal uit zeker?

THERESE- Aan de rechterkant was hij ongeveer een meter korter.

GEORGES- Die splinternieuwe mercedes?

THERESE- Gelukkig was hij goed verzekerd.

GEORGES- Er was toch geen everzwijn voor zijn wagen gelopen?

THERESE- (Opgewonden) Zwijg daarover, Georges! Als die van de verzekering zoiets horen, betalen zij niet!

GEORGES- Een everzwijn overdag, dat is weinig waarschijnlijk.

THERESE- Zwijg erover!

GEORGES- Nog een geluk, dat Urbain alleen was.

THERESE- Het heeft geen haar gescheeld, of ik was met hem meegereden.

GEORGES- Thérèse!

THERESE- Omdat het zo'n prachtig weer was, heb ik mij bedacht. Anders had ik aan de kant van de boom gezeten.

GEORGES- De kortere kant van de wagen! Ik durf er niet aan denken!

THERESE- Een mens moet wat geluk hebben in het leven.

GEORGES- Voortaan sta jij er helemaal alleen voor.

THERESE- Ja.

GEORGES- Dit gaat je erg zwaar vallen.

THERESE- Zoveel was Urbain nu ook niet thuis.

GEORGES- Jij hebt nu opnieuw wat tijd, om te gaan tennissen.

THERESE- Dat was een mooie tijd. Hoe hebben wij mekaar daar ook weer leren kennen?

GEORGES- Jij was daar op de tennisclub met je vriendin.

THERESE- Vriendin?

GEORGES- De vliegende ratel! De vrouw van de juwelier!

THERESE- Loulou!

GEORGES- Zij was in het gezelschap van haar minnaar.

THERESE- Welke? Zij heeft er al zoveel gehad.

GEORGES- Een donkerharige, met een baardje en een snor.

THERESE- Welke echte man heeft er tegenwoordig geen baardje en een snor? Mijn gezicht prikt nog altijd van al dat gekus in het crematorium.

GEORGES- Was het geen Jean-Paul?

THERESE- Inderdaad! Met hem heeft Loulou het extra lang volgehouden. Zeker anderhalve maand. Hoe kwam jij bij ons terecht?

GEORGES- Jullie wilden gemengd dubbel spelen. Maar jij miste een partner.

THERESE- En jij zat daar toch maar te niksen.

GEORGES- Eigenlijk was ik niet gekomen om te tennissen. In de kantine van de club leverde ik de wijn.

THERESE- Viel het een beetje mee?

GEORGES- Het tennissen bedoel jij toch? Dat was nog in de periode, dat jij iedere keer de bal mis sloeg.

THERESE- (Geamuseerd) Dit is dan nog niet zolang geleden.

GEORGES- Nadat wij achteraf hadden gedoucht en een glaasje gedronken...

THERESE- Op jouw gezondheid!

GEORGES- ... en op "mijn" kosten, vertrokken Loulou en haar minnaar naar die bar... op de heuvel.

THERESE- Een heuvel?

GEORGES- De "Orchidee", of zoiets.

THERESE- O ja, de "Orchidee"! Loulou en haar minnaars vonden het daar heel gezellig.

GEORGES- Zij speelden daar ongetwijfeld een ander soort dubbelspel.

THERESE- Dat veronderstel ik toch, zij vroegen mij nooit mee. Jij was die dag zo vriendelijk, mij naar huis te brengen.

GEORGES- Onderweg spraken wij af, iedere dinsdagnamiddag samen te gaan tennissen.

THERESE- Jij kwam mij hier telkens afhalen.

GEORGES- En achteraf terug naar huis brengen!

THERESE- Na een paar glaasjes wijn.

GEORGES- Fantastische wijn! Samen in mijn audi! Wat beschonken! En jij dan met zo'n kort tennisrokje aan!

THERESE- Ik heb jou toen vaak moeten zeggen, dat jij de rijweg in het oog moest houden.

GEORGES- Dat tennisrokje kroop altijd omhoog. Af en toe moest ik dit toch weer eens glad strijken.

THERESE- Jij hebt toen meer glad gestreken, dan alleen maar dat rokje!

GEORGES- Op een keer zijn wij gestopt aan de rand van het bos achter de Groene Helling.

THERESE- "Jij" bent gestopt! Ik kon niet anders!

GEORGES- Daar kwam de echte Thérèse boven: "Neen, Georges, dat niet! Ik wil dat jij je fatsoen houdt! Niet zo maar blak en bloot langs de kant van de weg! Kom mee tot bij mij thuis!"

THERESE- Dat heb jij dan gedaan.

GEORGES- Ik zou een stommerik zijn geweest, als ik zo'n kans had laten schieten! Jij was zo moe getennist en zo beneveld van die lekkere wijn, dat jij meteen naar bed wou. Jij

vroeg mij, je wat te helpen bij het uitkleden.

THERESE- Jij was meteen akkoord.

GEORGES- Hoe zou je zelf zijn? Maar toen verscheen...

THERESE- Blanche!

GEORGES- Helaas!

(Meteen verschijnt Blanche.)

BLANCHE- Heb jij mij geroepen, mevrouw?

THERESE- Toch niet.

BLANCHE- Ik meende mijn naam te hebben gehoord.

THERESE- Jij stond ons toch niet af te luisteren achter de deur?

BLANCHE- Zoiets zou ik nooit doen, mevrouw.

THERESE- Ook niet die keer, dat Georges met mij samen op weg was naar hier boven?

BLANCHE- (Lichtjes geamuseerd) Dat ik daar toen passeerde, was puur toeval, mevrouw.

THERESE- Georges is toen noodgedwongen moeten vertrekken. Doodmoe heb ik mij toen helemaal alleen moeten... Enfin, jij begrijpt wel.

BLANCHE- (Lichtjes geamuseerd) Die dag heb ik twee gezinnen gered, mevrouw.

GEORGES- Had jij die reddingsoperatie geen half uurtje later kunnen inzetten?

THERESE- Jij mag beschikken, Blanche.

BLANCHE- (Terwijl zij Georges ietwat scheef bekijkt) Als jij mij nodig hebt, roep jij maar.

(Blanche verdwijnt.)

THERESE- Jij hebt mij toen voorgoed in de steek gelaten.

GEORGES- Ik kon nog moeilijk anders, Blanche hield ons voortdurend in de gaten.

THERESE- En dan?

GEORGES- Ik wou jou niet in de problemen brengen.

THERESE- Jij was toch niet bang, om zelf te worden betrapt?

GEORGES- Je man is er nu niet meer. Misschien kunnen wij herbeginnen?

THERESE- Besef jij wel, wat ik de voorbije dagen allemaal heb meegemaakt? Ik wil nu eerst even tot rust komen.

GEORGES- Wij kunnen er een rustig partijtje van maken. Geen grand slam.

THERESE- Alleen maar mijn rokje gladstrijken?

GEORGES- Bijvoorbeeld.

THERESE- Ik ben nog volop in rouw. De eerste tijd blijf jij hier best uit de buurt.

GEORGES- En voor het opnemen van de wijnbestelling?

THERESE- Urbain is er niet meer. Hij had nog heel wat voorraad in onze kelder. Om die leeg te krijgen, zal ik nog heel veel jaren met een drankprobleem moeten kampen.

GEORGES- Ik kan je komen helpen bij het leegmaken.

THERESE- Voorlopig is er hier helemaal geen tekort aan wijn.

GEORGES- Misschien wel aan iets anders.

THERESE- Jij bedoelt?

GEORGES- Gezelschap,... genegenheid,... vriendschap,... liefde.

THERESE- Als ik hieraan behoefte krijg, stuur ik je wel een mailtje.

GEORGES- Dat is heel vriendelijk.

THERESE- De eerste weken en maanden hoef jij je mailbox nog niet in het oog te houden. Het enige wat ik op dit ogenblik nodig heb, is mijn bed.

GEORGES- En iemand om je te helpen bij... je weet wel?

THERESE- Als ik hiervoor te moe ben, roep ik "Blanche" wel.

(Meteen verschijnt Blanche.)

BLANCHE- Mevrouw heeft mij geroepen? Ik meende mijn naam te hebben gehoord.

THERESE- Mijnheer Leduc wil graag vertrekken. Laat jij hem even uit?

BLANCHE- Met alle plezier, mevrouw.

GEORGES- Ik ga dan maar. Als jij mij nodig hebt, sta ik graag tot je dienst.

(Hij drukt Thérèse de hand.)

GEORGES- Nogmaals mijn innige deelneming.

(Hij wil Thérèse kussen, maar deze trekt vlug haar gezicht terug.)

THERESE- Voorzichtig met mijn huid! (Verduidelijkt) Met al dat gedoe in het crematorium!

GEORGES- Jij weet het! Als jij mij nodig hebt...!

(Blanche laat Georges naar buiten.)

THERESE- Die laat er ook geen gras over groeien! (Wat ironisch)
Ik nu gaan tennissen! En dan nog met hem! Toen ik hem destijds de kans gaf, had hij maar moeten toebijten!
(meewarig) Rokje gladstrijken!

(Blanche komt terug met Elise.)

BLANCHE- Je dochter, mevrouw.

THERESE- Elise! Is er wat aan de hand?

ELISE- Die van de begrafenis Coffie hebben mij het overschot van de taarten meegegeven. Kan ik hier een en ander kwijt?

THERESE- Jij weet, dat ik niet zo taartachtig ben.

ELISE- Zij zijn bedoeld als afscheid van pa.

THERESE- Zo-even aan tafel heb ik al een paar stukjes moeten meeten. Al die zoetheid!

ELISE- En jij Blanche?

BLANCHE- Zelf lust ik op tijd en stond een lekker stukje taart. En onze Bastiaan is een echte taartenliefhebber. Als die zich achter een taart met slagroom heeft gezet, heeft hij minstens een uur nodig om zijn snor weer proper te likken.

(Elise geeft Blanche haar autosleutels.)

ELISE- Ga maar naar mijn wagen, en haal eruit wat jij kan gebruiken.

BLANCHE- Voor vanavond?

ELISE- En de eerstvolgende dagen. De rest is toch maar voor de vuilniszak.

BLANCHE- Ik zorg ervoor, dat je vuilniszak niet te zwaar wordt, juffrouw.

ELISE- Ze zijn verpakt in dozen.

BLANCHE- Ik vind ze wel.

(Blanche verdwijnt gezwind via de hal.)

THERESE- Was iedereen vertrokken?

ELISE- Nonkel Ortaire was de laatste. Hij was weer plezant. Enfin, dit dacht hij toch.

THERESE- Hij heeft toch niet gezongen?

ELISE- Zo beschonken was hij nog niet, maar dit scheelde niet veel. Wat ga jij nu doen de eerstvolgende dagen?

THERESE- Mij eens flink uitrusten.

ELISE- En voor je verzet?

THERESE- Zover zijn wij nog niet. Alles op zijn tijd.

ELISE- Blijf hier niet alleen zitten.

THERESE- Hoe bedoel jij?

ELISE- Nodig hier al eens een vriendin uit.

THERESE- Oh! Ik dacht, dat jij mij al opnieuw wou koppelen. Wees gerust, ik ga mij niet vervelen. Ik ga het nu een stuk gemakkelijker hebben. Voortaan heb ik hier alleen nog last van mijzelf.

ELISE- Ik kom al eens wat vaker langs.

THERESE- (Lichtjes ironisch) Nog vaker? Wij zagen je hier al bijna om de maand.

ELISE- Studies in de rechten zijn niet gemakkelijk, moeder. Die vragen tijd.

THERESE- Kom mij niet vertellen, dat jij iedere dag van de morgen tot de avond met je neus boven je boeken hing.

ELISE- Boven mijn computer.

(Blanche verschijnt met een drietal dozen taart. Zij geeft Elise haar autosleutels terug.)

BLANCHE- Ik ga je hiermee toch niet ontrieven, juffrouw?

ELISE- Hoe meer jij meeneemt, hoe minder ik moet opruimen.

BLANCHE- Ik heb er ook eentje gekozen met pruimen en slagroom. Onze Bastiaan gaat hier plezier aan beleven.

ELISE- Is hij zo'n lekkerbek?

BLANCHE- Als die eten ziet...!

ELISE- En hij is garçon?

BLANCHE- Hoe die de klanten een onaangeroerd bord kan opdienen, begrijp ik niet. Mogen ze tot vanavond hier in de koelkast, mevrouw?

THERESE- Jij bent hier thuis, Blanche.

BLANCHE- Dank je.

(Meteen begeeft Blanche zich naar de keuken.)

THERESE- Waarover hadden wij het zo-even?

ELISE- Ik zei, dat ik al eens vaker ging langskomen.

THERESE- Jij hoeft hier niet meteen de deur plat te lopen. Maar jij bent hier altijd welkom... Er is nog iets.

ELISE- Zeg maar.

THERESE- Pas op voor de jonge kerels. Zij weten, dat je pa er warmpjes in zat. En dat jij nu mee aan het erven bent.

ELISE- (Verontwaardigd) Moeder!

THERESE- Jij moet niet op je moeder roepen! Jij moet voorzichtig zijn!

ELISE- Wie trouwt er nu voor het geld?

THERESE- Ik destijds! Ik had keuze ten over! Ik ontken niet, dat het geld toen heeft meegespeeld.

ELISE- Maar goed, dat pa je niet meer kan horen.

THERESE- Ik zeg toch niet, dat geld het enige criterium was. Maar het is altijd gemakkelijk, als je er wat in voorraad hebt. Let dus op je affaire!

ELISE- Ben jij weer daar met je goede raad? Twee keer heb ik een relatie gehad, en even dikwijls heb jij je ermee bemoeid.

THERESE- Omdat jij telkens de verkeerde keuze maakte!

ELISE- Serge, mijn eerste, was ook student rechten. Hij was heel goed van karakter.

THERESE- Hij kwam uit een armeluisgezin!

ELISE- Zijn vader werkte bij de autokeuring!

THERESE- Zie je wel!

ELISE- Mijn tweede, Claude, was van rijke afkomst! Was jij "toen" akkoord?

THERESE- Een doodgewone beroepsmilitair! Hij droeg niet eens een

kepi!

ELISE- Uit bescheidenheid!

THERESE- Hij had geen kop voor een kepi!

ELISE- In ieder geval was hij heel warm en heel vriendelijk.

THERESE- (Nogal ironisch) Heel warm!

ELISE- Niet in de betekenis, die jij er wil aan geven!

THERESE- Op zijn rechterarm had hij een tatoeage!

ELISE- Een heel kleine: "L' Union fait la Force!"

THERESE- In zijn linkeroor had hij een ring!

ELISE- Een piepklein ringetje! Wat is er hieraan verkeerd?

THERESE- Droeg je pa ook een oorring? En loop ik ook getatoeëerd?

ELISE- Jullie zijn nog van de vorige eeuw!

THERESE- Gelukkig! Begin in ieder geval geen vaste relatie voor
jij meerderjarig bent!

ELISE- Ik ben al vijftientig!

THERESE- Jij gaat nog altijd naar school!

ELISE- Nog een paar dagen! Ik regel zelf wel mijn leven! Op de
manier, die "ik" de juiste vind.

THERESE- Toch waarschuw ik je voor die goudzoekers. Zij zijn er
alleen maar op uit, om je te pluimen.

(De bel gaat. Meteen gaat Blanche richting hal.)

ELISE- (Ter zijde) Die moet ook niet van ver komen.

THERESE- (Tot Blanche) Wie het ook is, stuur hem verder! Momen-
teel wil ik met rust worden gelaten.

ELISE- En als het belangrijk is?

THERESE- Rust is nu belangrijk!

ELISE- (Tot Blanche) Ik ga wel even kijken.

THERESE- Ik ontvang nu niemand!

ELISE- (Tot Blanche) Ik regel dit wel.

(Even bezielt Blanche Thérèse. Deze bekijkt haar niet.
Even haalt Blanche de schouders op. Dan keert zij terug
naar de keuken. Intussen is Elise naar de hal. Zij komt
terug met Olivier Malcorps.)

THERESE- Ik had je gevraagd, hier niemand binnen te laten!

ELISE- Notaris Olivier Malcorps!

NOTARIS- Mijn innige deelneming, mevrouw.

THERESE- Notaris?

NOTARIS- Ja, mevrouw. Graag had ik je even alleen gesproken.

THERESE- Elise is mijn dochter. Voor haar heb ik geen geheimen.
Zij is trouwens mede- erfgename.

NOTARIS- Toch had ik je graag alleen gesproken.

ELISE- Ik kan toch niet blijven, moeder. Ik heb een afspraak.

THERESE- (Achterdochtig) Een afspraak? Jij weet, wat ik je zo-
even heb gezegd?

ELISE- Morgen kom ik opnieuw langs. Dag.

(Elise vertrekt.)

THERESE- (Enthousiast) Jij bent er vroeg bij. Mijn man ligt nog
maar een goed uur onder de aarde. En dan zijn er die zeg-
gen, dat notarissen traag werken. Jij komt toch in ver-
band met de nalatenschap van mijn man?

NOTARIS- Inderdaad, mevrouw.

THERESE- (Enthousiast) Jij bent een voorbeeldig ambtenaar!

NOTARIS- Dank je. Jij bent de wettige echtgenote van Urbain Du-
mont?

THERESE- Al bijna dertig jaar.

NOTARIS- Mevrouw Thérèse Lafourchette?

THERESE- Dat klopt.

NOTARIS- Lafourchette. Die naam kom je niet veel tegen.

THERESE- Mijn vader heette ook zo. (Enthousiast) Is het de moei-
te, wat mijn man achterlaat?

NOTARIS- Een heel kapitaal, mevrouw.

THERESE- A la bonne heure!

NOTARIS- Je man was eigenaar van Aero-Technics?

THERESE- Hij was er de grote baas. Hij heeft die zaak geërfd van
zijn vader. Vroeger heeft hij lang samengewerkt met
Brussels Airlines.

NOTARIS- Tot hij daar de bui zag hangen?

THERESE- De bui?

NOTARIS- Bij manier van spreken. Hij heeft nadien een hele tijd apart gewerkt. Maar onlangs is hij gaan samenwerken met Venezuela Airlines?

THERESE- Hij is met zijn bedrijf naar het buitenland vertrokken. Maar dan heb ik niet meer kunnen volgen.

NOTARIS- Aero-Technics en Venezuela Airlines sloegen de handen in elkaar. Je man werd er lid van het directieteam.

THERESE- Urbain kende zijn stiel.

NOTARIS- Maar dan is er in Venezuela plots een nieuwe wind gaan waaien.

THERESE- Eerst een bui, nu die wind. Jij brengt hier een heel weerbericht.

NOTARIS- Venezuela heeft altijd geleefd van staal en aardolie. Twee producten die de laatste tijd erge klappen hebben gekregen. Venezuela kwam hierdoor zwaar in de problemen. Zo zwaar, dat de bolivar met 65 procent moest worden ge-devalueerd.

THERESE- De bolivar?

NOTARIS- De officiële munt van Venezuela. Honderd bolivar was er ineens nog vijftig waard. Venezuela Airlines moest overall betalen in Amerikaanse dollars. De maatschappij kwam in zware problemen. De schulden stapelden zich op. Het gerecht ging zich ermee bemoeien. Veertien dagen geleden is Venezuela Airlines failliet verklaard.

THERESE- Wat heb ik hiermee te maken?

NOTARIS- Het geld van je man stak erin.

THERESE- Hoeveel?

NOTARIS- Alles.

THERESE- Hoeveel ga ik nu erven?

NOTARIS- Niets meer.

THERESE- Niets meer? En zo-even zei jij: "Een heel kapitaal!"

NOTARIS- Aan schulden.

THERESE- Zo dom was onze Urbain niet!

NOTARIS- Hij misschien niet, maar wel zijn Venezolaanse partners. Zelfs dit huis met alles wat erbij hoort, gaat openbaar worden verkocht.

THERESE- En jij denkt, dat ik dit toelaat?

NOTARIS- Jij kan nog moeilijk anders.

THERESE- Waar moet ik zijn, om dit tegen te houden?

NOTARIS- Nergens meer. Het kwaad is al geschied.

THERESE- Dan kennen ze in Venezuela Thérèse Lafourchette nog niet!
Wanneer vertrekt het eerste vliegtuig naar ginds?

NOTARIS- Dit weet ik niet.

THERESE- Mijn huis met alles wat erbij hoort verkopen! Waar moet ik dan naartoe?

NOTARIS- Heb jij nog familie?

THERESE- Jij denkt toch niet, dat ik daar als een armoedzaaier ga aankloppen? (Plots) Hoe weet jij dit allemaal?

NOTARIS- Wij staan constant in verbinding met onze collega's in Caracas.

THERESE- Caraca*s?

NOTARIS- De hoofdstad van Venezuela.

THERESE- Dit gebeurt zeker allemaal via dat world wide web?

NOTARIS- Ja. Vroeger kwam alles via de post. Zo'n onheilsbrieven bleven toen weken, soms maanden onderweg. Intussen leefden die mensen hier nog een hele tijd op hun gemak. Maar tegenwoordig! Het nieuws is al bijna hier, voor het ginds is vertrokken.

THERESE- Dit noemen ze dan vooruitgang! Wie is er nog op de hoogte van deze ramp?

NOTARIS- Je man heb ik het vorige week al verteld.

THERESE- (Erg verrast) Wist hij hiervan?

NOTARIS- Helaas.

THERESE- En buiten hem?

NOTARIS- Jij bent de enige nog in leven.

THERESE- Dan gaan wij dit zo houden! Geen woord hierover aan iemand anders!

NOTARIS- Binnenkort gaat het toch uitkomen.

THERESE- Maar niet met de snelheid van het www!

(Thérèse neemt haar gsm. Zij tikt een nummer.)

THERESE- Met Loulou? Kan jij als de bliksem naar hier komen?...
Er niet meer op gekleed? Jij hebt je begrafenis-kleren al
aan de kapstok gehangen? Dit is geen probleem! Haast je!

(Thérèse bergt haar gsm op.)

THERESE- Ik moet dringend naar Venezuela!

NOTARIS- Jij zit daar volop in de schulden! Ze steken je daar met-
een in de gevangenis!

THERESE- Ga jij dan in mijn plaats! Jij bent beter op de hoogte
van deze hele affaire dan ik!

NOTARIS- Ik spreek geen Spaans!

THERESE- Ze verstaan overal Engels!

NOTARIS- En ik heb vliegangst!

THERESE- Ga dan met de boot!

NOTARIS- Dat duurt weken! En daarbij, ik word ook zeeziek!

THERESE- Jij weet zeker, dat wij failliet zijn?

NOTARIS- Heel zeker! Ik heb de documenten hier in mijn tas.

THERESE- Laat maar zitten! Om die in te kijken, ontbreekt mij de
tijd! En ook voor jou heb ik geen tijd meer! Ga maar
naar huis! Maar hou mij meteen op de hoogte, als er
nieuws is ginds!

NOTARIS- Dit zal gebeuren.

THERESE- (Roept) Blanche?

(Onmiddellijk verschijnt Blanche.)

THERESE- (Wat verrast) Jij hebt ons toch niet staan aflluiste-
ren?

BLANCHE- Neen, mevrouw.

THERESE- Laat mijnheer de notaris even uit.

BLANCHE- Ja, mevrouw.

THERESE- (Tot notaris) Je weet het, hè, geen woord hierover!

NOTARIS- Op mij kan je rekenen, mevrouw. Ik sta onder ede.

(De notaris drukt Thérèse de hand.)

NOTARIS- Nogmaals mijn innige deelneming.

THERESE- (Wat ironisch) Voor mijn man, of voor Venezuela?

(Blanche vertrekt met de notaris. Thérèse begeeft zich tot bij het portret van Urbain.)

THERESE- Dat jij mij zomaar in de steel laat, Urbain, tot daar. Maar zo zonder één euro! Zoiets had ik van jou nooit verwacht.

(Blanche komt terug uit de hal.)

THERESE- Blanche, hoe zou jij reageren, als ik je een paar weken vakantie gaf?

BLANCHE- Ik zou verschieten, mevrouw.

THERESE- Waarom?

BLANCHE- Ik werk hier al bijna dertig jaar. Dit is de eerste keer, dat jij mij dit voorstelt.

THERESE- Jij zou dat toch op prijs stellen?

BLANCHE- Ik weet het niet, mevrouw. Thuis moet ik ook werken. En ik denk niet, dat onze Bastiaan mij daarvoor gaat betalen.

(De bel van de voordeur rinkelt lang en luid.)

THERESE- Ga maar vlug opendoen. Dat is mijn vriendin Loulou. Ik hoor het aan de bel.

(Blanche gaat opendoen. Meteen is zij terug met Loulou. Als vrouw van een juwelier is zij bijna opgetut als een overladen kerstboom. Zij is zeer beweeglijk, en een echte spraakwaterval.)

THERESE- Loulou!

LOULOU- Thérèse!

(Zij vliegen mekaar in de armen.)

THERESE- Jij mag weer aan het werk, Blanche.

BLANCHE- Ja, mevrouw.

(Blanche verdwijnt.)

THERESE- Ik zit in de put, Loulou!

LOULOU- Het zwarte gat!

THERESE- Met mijn gat in de puree!

LOULOU- Nu al?

THERESE- Jij kan toch zwijgen?

LOULOU- Niet gemakkelijk! Maar als het moet...

THERESE- De notaris is zo-even hier geweest!

LOULOU- Da's vroeg! En had hij goed nieuws?

THERESE- Jij kan zwijgen, hè? Ik ben geruïneerd! Aero-Technics, het bedrijf van Urbain is failliet!

(Loulou schiet in een uitbundige lach.)

THERESE- Het is echt waar!

LOULOU- (Ongelovig) Hoe kan dit?

THERESE- Dit vraag ik mij ook af! Het heeft iets te maken met Venezuela! Wij moeten er dringend naartoe!

LOULOU- Wie?

THERESE- Jij en ik!

LOULOU- Dat is een heel eind van hier! Bijna aan de andere kant van de wereld!

THERESE- Niet overdrijven!

LOULOU- Ben jij er ooit geweest?

THERESE- Jij ook niet.

LOULOU- Wat zouden wij daar gaan doen?

THERESE- Informeren wat er met Aero-Technics aan de hand is! Zorgen dat ik mijn geld terug heb!

LOULOU- Wie zou jij ginds gaan aanspreken?

THERESE- Urbain werkte samen met Venezuela Airlines.

LOULOU- Ken jij iemand van hen?

THERESE- Hoe zou ik?

LOULOU- Ook zij zijn failliet?

THERESE- Naar het schijnt!

LOULOU- Als ik dit aan onze Fernand vertel...

THERESE- (Onderbreekt verontwaardigd) Loulou!

LOULOU- Dan zitten die verantwoordelijke heren en dames naar alle waarschijnlijkheid ginds in de gevangenis. Bij hen op bezoek gaan? Hierop ben ik niet zo scheutig. Misschien denkt de politie dan, dat wij er ook iets mee te maken hebben. Dan sluiten ze ons ook op, tussen een hoop man-

nen. Allemaal zonder geld!

THERESE- Moet ik dan heel mijn fortuin zomaar laten afpakken? Jij ontmoet toch zoveel mannen. Jij moet daar toch iemand kennen!

LOULOU- In Venezuela?

(Loulou raadpleegt haar smartphone.)

LOULOU- Ik herinner mij geen Venezolaan... Je weet maar nooit! ... Venezuela!... Mannen!... Hier! Victor Gomez!

THERESE- Wie is hij?

LOULOU- Dat herinner ik mij niet meer. Maar ergens moet ik hem ooit tegen het lijf zijn gelopen.

THERESE- Een oude vrijer?

LOULOU- Ik had alleen jonge vrijers! Ik heb er al zoveel versleten... (Plots) Een stervoetballer van San Cristobal! Hij is ooit een wedstrijd komen spelen op Anderlecht! Die Victor! Dat was echt een toffe vent!

THERESE- Hij heeft niets te maken met Venezuela Airlines?

LOULOU- Ik heb hem maar één nacht meegemaakt, ik heb het hem toen niet gevraagd. Thérèse, ik vrees, dat jij daar in een erg stinkend potje gaat roeren. Jij gaat daar je vingers verbranden. En niet alleen je vingers! Ik vrees, dat jij ook nog op de blaren gaat zitten! Er zijn toch gemakkelijkere middelen, om opnieuw aan geld te geraken.

THERESE- O ja?

LOULOU- Natuurlijk!

THERESE- Noem er mij één.

LOULOU- Hertrouwen!

THERESE- Wie trouwt er nu met een gepluimde kip? Een vrouw, die tot over haar oren in de schulden zit!

LOULOU- Wie weet dit?

THERESE- Op dit ogenblik alleen jij en ik, en de notaris.

LOULOU- Voor de rest niemand! De mannen veronderstellen nog allemaal, dat jij er heel warm in zit. Jij moet trouwen, voor het nieuws van het faillissement is bekend!

THERESE- Hoe lang is dit nog?

LOULOU- Dit weet ik niet! Daarom moet jij meteen aan de slag! Op zoek naar "de" nieuwe man van je leven!

THERESE- De vorige is pas een goed uur geleden begraven!

LOULOU- Dus ben jij weer zo vrij als een vogeltje!

THERESE- Ik ben al vijftig!

LOULOU- De hoogste tijd, om er meteen aan te beginnen!

(Loulou raadpleegt haar smartphone.)

LOULOU- Mannen!... Naar welke soort gaat jouw voorkeur: gehuwde of ongehuwde?

THERESE- Toch geen gehuwde!

LOULOU- Die kunnen ook nog heel interessant zijn. En zij hebben ervaring!

THERESE- Die moeten eerst nog scheiden! Zoveel tijd heb ik niet!

LOULOU- Soms gaat dit heel vlug.

THERESE- Neen, neen! Geen tijdverlies!

LOULOU- Ongehuwd!... Leeftijd?

THERESE- Die moet toch een beetje met de mijne overeenkomen.

LOULOU- (Geamuseerd) Een jong veulen is soms niet te versmaden!

THERESE- Laten wij zeggen: tussen de 40 en de 65 jaar.

(Loulou raadpleegt haar smartphone.)

THERESE- Boven de 85 mag ook. Die trekken het niet meer zo lang.

LOULOU- Helaas voor jou, heb ik er van dat soort nooit veel mee-gemaakt... Liefst een met veel geld?

THERESE- Ah ja! Hij moet mijn schulden kunnen betalen!

LOULOU- En best nog wat overhouden?

THERESE- Liefst!

LOULOU Vurig?... Soft?... Eerder koel?

THERESE- Er mag wat vuur in zitten. Maar niet te veel!

LOULOU- Jij moet nog kunnen volgen?

THERESE- Liefst!

LOULOU- (Plots) Notaris Malcorps is zo-even hier geweest?

THERESE- Ja.

LOULOU- Die is nog ongehuwd.

THERESE- Dit begrijp ik! Heb jij hem al eens goed bekeken?

LOULOU- Zelf heb ik er nooit mee te maken gehad.

THERESE- Een droogstoppel van de ergste soort!

LOULOU- Maar hij heeft geld!

THERESE- En vlieg angst! En hij wordt zeeziek! En het ergst van al: hij is op de hoogte van mijn financiële toestand!

LOULOU- Ik denk inderdaad niet, dat hij je uit de nood gaat helpen... (Plots) Hier heb ik een heel interessante! Stefaan Malleux! Aan hem heb ik destijds heel wat plezier beleefd!

THERESE- Op welk gebied?

LOULOU- Een vinnig mannetje! Nogal vurig!

THERESE- Wat is hij voor iemand?

LOULOU- Een aannemer van torenwerken.

THERESE- (Enthousiast) Die kan dus naar beneden vallen, en zijn nek breken?

LOULOU- Ik denk het niet! Hij heeft honderden werklieden. Zelf blijft hij altijd op de begane grond.

THERESE- Jammer.

LOULOU- Wat vind jij ervan?

THERESE-Jij hebt toch nog meer keuze?

(Loulou raadpleegt haar smartphone.)

LOULOU- Hier! Francis Deboutte! Ook niet mis! En ook niet van de koelsten!

THERESE- Ik trouw om uit de geldnood te geraken! Niet voor... al dat gedoe!

LOULOU- Francis is eigenaar van Rent-a-Car! Over gans Vlaanderen heeft hij ruim 600 verhuurpunten van personenwagens, bestelwagens en vrachtwagens. Hij is een vurig beoefenaar van autoracen op de omloop van Francorchamps!

THERESE- (Enthousiast) Hij kan spoedig verongelukken?

LOULOU- Met een beetje geluk!

THERESE- Wat dichter bij huis, heb jij daar niets?

LOULOU- Jouw vraag overvalt mij een beetje. Om er voor jou de beste uit te zoeken, neem ik graag wat meer tijd.

THERESE- Tegen wanneer kan dit?

LOULOU- Morgenvroeg?

(Thérèse trekt een wat bedenkelijk gezicht.)

LOULOU- Desnoods vanavond?

THERESE- Liefst vanavond! Ik moet mij hier toch wat op voorbereiden.

LOULOU- Er een nachtje over slapen?

THERESE- Even op een rij zetten, hoe ik de...

LOULOU- ... koe bij de horens ga vatten?

THERESE- Zoiets... O ja, dan is er nog iets. Hoe kleed jij je meestal voor zo'n eerste ontmoeting?

LOULOU- Waar gaat die ontmoeting plaatsvinden?

THERESE- Liefst niet hier in huis! Eens hier binnen, krijg ik hem - indien nodig - misschien niet meer buiten!

LOULOU- Op restaurant?... Op hotel?

THERESE- Laten wij beginnen met een restaurant.

LOULOU- 't Is zomer.

THERESE- Toch maar liefst een licht vestje?

LOULOU- Een dat gemakkelijk uit kan.

THERESE- Waarom?

LOULOU- Onder dit vestje kan het dan wat frivoler. Jij hoeft dit zelf niet uit te doen. De garçon in het restaurant doet dit wel bij de verwelkoming. Als er dan wat te veel bloot tevoorschijn komt, is hij hiervan de schuldige.

THERESE- De rok ter hoogte van de knie?

LOULOU- Kan het iets hoger?

THERESE- Ik ben al vijftig.

LOULOU- Knieën van vijftig zijn vaak nog heel aantrekkelijk!

THERESE- Ik had toch liever wat meer ingezet op mijn bovenkant.

LOULOU- De blouse! Een décolleté doet het altijd! Mannen moeten iets kunnen ontdekken.

THERESE- Hoe bedoel je?

LOULOU- Met hun ogen! Iets kunnen bewonderen, dat normaal niet voor iedereen is bedoeld.

THERESE- Ik snap het.

LOULOU- Wees vooral niet gegeneerd! Jij mag nog volop worden gezien.

THERESE- Voor mij is dit allemaal al zolang geleden.

LOULOU- Een juweel hier en daar is ook belangrijk. Mijn man verkoopt die.

THERESE- Stel dat die avond meevalt...

LOULOU- Dan gaan jullie de volgende keer een stapje verder.

THERESE- Zover zijn wij nog niet!

LOULOU- Ik ga dus op zoek naar een eerste slachtoffer.

THERESE- Slachtoffer?

LOULOU- Kandidaat!

THERESE- Zijn dat allemaal mannen, die jij ooit hebt meegemaakt?

LOULOU- Niet allemaal van heel dichtbij. Meestal wel in zeer aangename omstandigheden.

THERESE- Weet je man hiervan?

LOULOU- Meestal wel.

THERESE- Hij gaat hiermee akkoord?

LOULOU- Natuurlijk! Heel wat van die mannen voelen zich schuldig ten opzichte van hun vrouw of vriendin. Zij proberen dit goed te maken met een cadeautje, een juweeltje uit de winkel van mijn man. Zo heeft hij ook iets aan mijn slippertjes.

THERESE- Zelf hang jij ook behoorlijk vol. Is dat allemaal van die...

LOULOU- ... slippertjes? Natuurlijk! Mijn man is heel tevreden over mij.

TWEEDE BEDRIJF

(Thérèse loopt nu wat frivoler gekleed. Blanche brengt Hélène Devillé naar binnen.)

BLANCHE- Mevrouw Hélène Devillé!

HELENE- Goedendag, mevrouw.

THERESE- Ken ik jou?

HELENE- Ik was receptioniste bij Aero-Technics.

THERESE- Was?

HELENE- Ja, mevrouw. Op mijn eigen verzoek heeft Urbain mij destijds ontslagen.

THERESE- (Wat verontwaardigd) Urbain?

HELENE- (Verbetert) Mijnheer Dumont.

THERESE- Wat wil jij nu?

HELENE- Ik wil terug aan het werk, mevrouw.

THERESE- Mijn man is er niet meer.

HELENE- Helaas!

(Thérèse merkt, dat Blanche staat mee te luisteren.)

THERESE- Jij mag weer aan het werk, Blanche.

BLANCHE- Ja, mevrouw.

(Blanche verdwijnt.)

THERESE- Waarom nam jij destijds ontslag?

HELENE- Mijn eerste man, John, werkte als ingenieur in een chemisch bedrijf. Op een dag heeft zich daar een ontplofing voorgedaan.

THERESE- Net in de buurt van je man?

HELENE- John stond er vlakbij. Wij hebben niet veel meer van hem teruggevonden. Ik bleef alleen achter met drie heel jonge kinderen.

THERESE- Daarom nam jij ontslag?

HELENE- Neen, mevrouw. Ik hertrouwde meteen. Met William. Ook hij verongelukte... met de wagen... in een flauwe bocht... recht op een tegenligger. Ik bleef achter met vijf kinderen.

THERESE- Jij hertrouwde meteen?

HELENE- Neen, mevrouw. Ik vroeg een onderhoud aan met Urbain.

THERESE- (Nogal streng) Urbain?

HELENE- Met mijnheer Dumont. Ik vertelde hem mijn verhaal. Hij was er erg door gepakt. Hij raadde mij aan, mij te laten ontslaan. Op die manier kon ik gaan stempelen, en kon ik beter voor mijn kinderen zorgen.

THERESE- Dat heb jij gedaan?

HELENE- Ja, mevrouw. Urbain... Mijnheer Dumont beloofde mij thuis iedere donderdag namiddag te komen gezelschap houden.

THERESE- Iedere donderdag namiddag?

HELENE- Ja, mevrouw. Twee jaar lang heeft hij die belofte gehouden. Geen enkele donderdag heeft hij overgeslagen.

THERESE- Wat kwam hij bij jou doen?

HELENE- Sorry, maar dit was tussen hem en mij, mevrouw. Hierover kan ik zelfs jou niets vertellen. Alleen dat hij ervoor zorgde, dat ik financieel nooit iets te kort kwam.

THERESE- Hij betaalde jou?

HELENE- Hij schonk mij geregeld een extraatje, mevrouw.

THERESE- Waarvoor?

HELENE- Dit moet je aan mijnheer zelf vragen.

THERESE- (Nogal ironisch) Dat was mooi van hem.

HELENE- Inderdaad, mevrouw. Mijnheer kon zeer attent zijn, zacht, lief, warm...

THERESE- Warm?

HELENE- Heel warm, mevrouw.

THERESE- Daar heb ik hier de laatste tijd niet veel meer van gevoeld! Dan heb jij de laatste twee jaar geen verkoudheid meer opgedaan?

HELENE- Ik was zeer tevreden over hem, mevrouw.

THERESE- Dit klinkt heel romantisch. (Wat schamper) Waarom ben jij niet met hem getrouwd?

HELENE- Mijnheer was al getrouwd, mevrouw... En ik wou geen derde man laten verongelukken.

THERESE- Toch is het gebeurd.

HELENE- Helaas!

THERESE- Is dit ongeval dan niet een beetje "jouw" schuld?

HELENE- (Verontwaardigd) Mevrouw!

THERESE- Wat brengt jou nu naar hier?

HELENE- Ik heb geld nodig. Ik wil terug aan het werk. En vermits mijnheer er niet meer is, richt ik mij tot jou.

THERESE- Ik ben niet zo vrijgevig!

HELENE- Met een vast maandloon kom ik er wel, mevrouw.

THERESE- Ik heb mij van Aero-Technics nooit veel aangetrokken. Hiervoor moet jij niet bij mij zijn.

HELENE- Ik ga de personeelschef wel eens opzoeken... En dan is er nog iets. Mijnheer heeft mij altijd beloofd, dat mijn kinderen en ik nooit iets te kort zouden komen... Is het mogelijk, dat wij in zijn testament staan?

THERESE- (Erg verontwaardigd) Wablief?

HELENE- Is het testament al geopend?

THERESE- Mijn man is pas begraven!

HELENE- Ik vraag het maar, om niet te laat te komen.

THERESE- Om mij binnenkort niet te fel te laten verschieten?

HELENE- Ook al.

THERESE- (Aandringend) Wat is er geweest tussen jou en mijn man?

HELENE- Sorry, maar dit was tussen hem en mij, mevrouw.

THERESE- Daarom had hij op donderdag namiddag nooit tijd voor mij! Hij had andere katjes te geselen!

HELENE- Mijnheer was van zijn woord, mevrouw. Hondstrouw.

THERESE- En jij voor hem poeslief?

HELENE-(Lichtjes glimlachend) Ik deed mijn best, mevrouw. Laat jij mij iets weten, als het testament wordt geopend?

THERESE- Ik zal niet de enige zijn, die dan verschiet!

HELENE- Jij kan mij dus niet aan werk helpen?

THERESE- (Ironisch) Na het openen van het testament heb jij misschien geen werk meer nodig!

HELENE- Laten wij hopen!

THERESE- (Roept) Blanche?

(Blanche verschijnt meteen.)

THERESE- Wil jij mevrouw even naar buiten laten?

BLANCHE- Met plezier, mevrouw.

HELENE- Ik ben blij, eens met jou kennis te hebben gemaakt. Eigenlijk val jij mee.

THERESE- Toch?

HELENE- Tot binnenkort!

THERESE- Er is geen haast bij!

BLANCHE- Wil mevrouw mij volgen?

(Blanche en Hélène begeven zich richting hal.)

THERESE- (Vlug) Hoeveel kinderen heb jij momenteel?

HELENE- Vijf.

THERESE- Dan zijn er de laatste twee jaar geen meer bijgekomen?

HELENE- (Fijntjes glimlachend) Neen, mevrouw.

(Blanche en Hélène verdwijnen in de hal. Thérèse begeeft zich naar het portret van Urbain.)

THERESE- Dit had ik van jou allerminst verwacht, Urbain! Toegegeven, zo wit was het hier de laatste jaren niet meer. Maar daarom hoefde jij nog niet op een ander te gaan. Zeker niet buiten mijn weten! Nu stond ik hier helemaal voor schut!

(Blanche komt terug uit de hal. Zij ziet Thérèse naar het portret kijken.)

BLANCHE- Hangt er stof op, mevrouw?

THERESE- (Erg dubbelzinnig) Ineens is hij niet meer van de pro-persten.

BLANCHE- (Op Hélène duidend) Wat was zij voor iemand?

THERESE- (Erg ironisch) Een attente, zachte, lieve en warme vrouw.

BLANCHE- Zo zag zij er anders niet uit.

THERESE- Voor sommigen wel.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

BLANCHE- Zij heeft hier toch niets vergeten?

THERESE- (Dubbelzinnig) Vergeten niet, maar wel iets achtergelaten.

(Blanche gaat opendoen. Thérèse staat weer bij het portret.)

THERESE- (Wat ironisch) Dan zal ik mij voortaan ook maar wat attent, zachter, liever en warmer opstellen, niet waar Urbain?

(Blanche komt terug met Georges Leduc.)

BLANCHE- (Op Georges duidend) Een familielid van Kim Clijsters!

GEORGES- Mijn beste Thérèse! Hoe gaat het met jou?

THERESE- Hoe zou het gaan in "mijn" situatie?

GEORGES- Jij ziet er al heel wat beter uit! Jij raakt er weer helemaal bovenop! Ik heb geregeld moeten terugdenken aan dat auto-ongeval.

(Thérèse merkt, dat Blanche staat mee te luisteren.)

THERESE- Jij mag weer aan het werk, Blanche.

(Blanche begeeft zich naar de keuken.)

GEORGES- Dan was jij er nu niet meer geweest! Ik zou jou nooit meer hebben teruggezien! Ik zou nooit meer met jou hebben kunnen tennissen!

THERESE- Voor de tennissport was dit geen ramp.

GEORGES- Wel voor mij! Ik miste dan mijn partner voor het dubbelspel!

THERESE- Ik denk niet, dat er van tennissen nog ooit veel in huis gaat komen.

GEORGES- Zeg zoiets niet!

THERESE- Ik heb heel wat zorgen aan mijn hoofd.

GEORGES- Een reden te meer, om je te ontspannen! Zorg dat jij zo weinig mogelijk alleen bent.

THERESE- Hoe moet ik dit doen? Ken jij iemand die bij mij past? Een geschikte levenspartner.

GEORGES- Jij hoeft niet meteen een nieuwe, vaste relatie te zoeken. Vrienden voor het leven kunnen ook heel interessant zijn.

THERESE- Vrienden zoals jij?

GEORGES- (Gevleid) Bijvoorbeeld.

THERESE- Vaste relaties bieden meer zekerheid.

GEORGES- Intussen kan jij op mij rekenen!

THERESE- Eén keer per week.

GEORGES- Dit is toch beter dan niets! (Enthousiast) Ik heb mij een nieuwe tennisuitrusting aangeschaft! Een vuurrode short!

THERESE- Weer zo eentje met van die lange pijpen tot over de knieën?

GEORGES- Deze keer heb ik een voorbeeld genomen aan jou! De pijpen komen ongeveer tot op de hoogte van jouw tennisrokje.

THERESE- Ik moet ze toch niet platstrijken?

GEORGES- (Geamuseerd) Wie weet! (Erg enthousiast) En een witte T-shirt met een rode bies aan de hals en de armen! Echt mooi!

THERESE- Daarbij nog vuurrode sokken?

GEORGES- Witte!... Mijn pantoffels zijn vuurrood.

THERESE- Jij gaat er heel mooi bij lopen.

GEORGES- (Geamuseerd) Ik mag toch niet "te" fel afsteken tegen jou! Ik heb ook nieuwe rackets gekocht! Van het merk Björn Borg! Ook voor jou! Wij kunnen er nu op los meppen!

THERESE- Jij hebt er voor mij toch geen vuurrood tennisrokje bij gedaan?

GEORGES- Even heb ik gespeeld met die gedachte, maar...

THERESE- Jij kende niet mijn maten?

GEORGES- Precies!

(Hij gaat in zijn binnenzak, en haalt er een envelop uit.)

GEORGES- Daarom heb ik het gehouden bij een cadeaubon in de exclusieve zaak "Dropshot"!

(Hij biedt haar de cadeaubon aan. Thérèse aarzelt.)

GEORGES- Neem aan!

THERESE- Dit had jij niet moeten doen.

GEORGES- Neem aan! Als jij niet graag alleen naar die winkel gaat, rijd ik wel even mee.

THERESE- Om te helpen passen?

GEORGES- Om te zien, hoe schitterend het jou staat!

(Weer biedt hij haar de cadeaubon aan. Aarzelend neemt zij hem aan.)

GEORGES- Wanneer mag ik je komen afhalen, om samen naar de "Dropshot" te rijden?

THERESE- Momenteel heb ik het veel te druk.

GEORGES- Dus moet jij er al eens even tussenuit!

THERESE- Mijn man is pas overleden, en dan daar uitbundig liggen sporten! De mensen gaan hierover spreken!

GEORGES- (Wat meewarig) De mensen!

THERESE- Neen, Georges.

GEORGES- Kunnen wij dan samen wat oefenen hier in de tuin? Aan de achterkant, op een grasperk met in het midden een palmhaagje als net?

THERESE- Onze grasperken hebben de laatste weken geen water meer gehad. Ze liggen er verdord bij.

GEORGES- Op Wimbledon staat er ook niet overal evenveel gras.

THERESE- Ik ben op zoek naar iemand om mijn tuin wat te onderhouden. Heb jij soms zin?

GEORGES- Hoe vaak?

THERESE- Iedere dag.

GEORGES- Ik zit met mijn wijnhandel. En als het nu alleen maar de achterkant was...

THERESE- Ik hoor het al, jij bent bang om hier te worden gezien...
(Plots) Heb jij misschien een rijke vriend, die graag tennist?

GEORGES- Een rijke?

THERESE- Superrijk mag ook! Dan konden wij samen weer gemengd dubbel spelen.

GEORGES- Jij en ik, tegen hem en...

THERESE- Hij en ik, tegen jou en... mijn vriendin Loulou. Misschien neemt zij jou dan achteraf mee naar de "Orchidee".

GEORGES- Jij bent mij aan het plagen.

THERESE- (Vastberaden) Als jij een steenrijke vriend meebrengt, ga ik met jou weer tennissen! Ik meen het! Heb jij zo'n vriend?

GEORGES- Ik zal er eens over nadenken.

THERESE- Niet te lang, anders ben ik het weinige dat ik al kan weer verleerd.

(De bel van de voordeur rinkelt. Meteen verschijnt Blanche, om te gaan opendoen.)

THERESE- Jij voelt je plots niet meer helemaal op je gemak?

GEORGES- (Eerder flauwtjes) Toch wel.

THERESE- Jij vreest toch geen concurrentie?

GEORGES- Ik tenniste toch liever met jou alleen.

(Blanche komt terug met Elise.)

ELISE- Ik had geen sleutel op zak. Dag!

THERESE- Jij gaat er eens over nadenken, Georges?

GEORGES- Ik doe mijn best.

THERESE- Sorry, dat ik je vandaag moet teleurstellen.

GEORGES- Uitstel is geen afstel.

THERESE- (Tot Blanche) Breng je mijnheer Leduc even naar buiten?

GEORGES- Tot ziens, allebei.

(Georges volgt Blanche naar buiten.)

ELISE- Wat kwam hij hier doen?

THERESE- Mij even een bezoek brengen.

ELISE- Waarin moet jij hem vandaag teleurstellen?

THERESE- Jij bent erg nieuwsgierig.

ELISE- Misschien heb ik hiervoor wel mijn redenen.

THERESE- Die zijn?

ELISE- Ongetwijfeld kwam hij hier niet om wijn te verkopen.

THERESE- Dit klopt.

ELISE- Ik maak mij zorgen om jou, moeder.

THERESE- Vroeger maakten de moeders zich zorgen om het gedrag van hun dochters. Tegenwoordig is het blijkbaar andersom.

ELISE- Jij werd gezien in gezelschap van François Fraiponts. Klopt dit?

THERESE- En dan?

ELISE- In restaurant "Moeder de Gans"! Pas enkele dagen na de begrafenis van pa!

THERESE- Misschien gedroeg ik mij daar als "Moeder de Gans"?

ELISE- Slim was dit in geen geval! De mensen praten hierover!

THERESE- Een kersverse weduwe krijgt ook honger.

ELISE- Daarom hoeft zij nog niet de bloemetjes buiten te zetten. Zeker niet in het gezelschap van François Fraiponts!

THERESE- Wat mankeert er aan hem?

ELISE- (Verontwaardigd) Wat mankeert er aan hem?

THERESE- Hij verdient zeer goed zijn boterham met internationale verhuizingen over heel Europa.

ELISE- Hij verhuist vooral zichzelf! Van het ene vrouwenbed naar het andere!

THERESE- Hiervan heb ik nog niet veel gemerkt.

ELISE- Ik waarschuw je, voor het te laat is!

THERESE- Het enige wat hij mij die avond cadeau heeft gedaan was: verse ganzenlever "Périgourdin", tarbot "Père Magloire", gevolgd door "crêpes comédie française". O ja, en ook nog een overheerlijke Limburgse koffie!

ELISE- Limburgse koffie? Moeder, dit is bijna pure brandewijn!

THERESE- Dat warme gevoel bij mij kwam dan niet van hem, maar van die Limburgse koffie.

ELISE- Weet jij wat er allemaal in zit, in wat jij daar hebt gegeten? Witte wijn, calvados, brandewijn! En champagne natuurlijk?

THERESE- O ja! Die tarbot moest toch kunnen zwemmen.

ELISE- Vooraf zal er ook nog wel een aperitief aan te pas zijn gekomen!

THERESE- Eén? Kind, jij hebt er geen gedachte van, hoelang wij daar hebben zitten wachten met onze champagnecoupes en die amuse-gueulets!

ELISE- Had jij jezelf nog wel in handen?

THERESE- Dit hoefde niet. "Hij" had mij in handen.

ELISE- Jij hebt je daar "alles behalve" gedragen!

THERESE- Wees maar gerust. Ik wist nog heel goed, wat ik deed.

ELISE- Hou er toch maar meteen mee op!

THERESE- Denk jij, dat ik dit voor mijn plezier doe?

ELISE- Waarvoor anders?

THERESE- Voor jou!

(Blanche komt uit de hal.)

BLANCHE- Mag ik de dames een kopje koffie zetten?

THERESE- (Glimlachend naar Elise) Voor de gezelligheid.

BLANCHE- Je koffie nog altijd op dezelfde manier, juffrouw?

THERESE- Jij kent mijn smaak, Blanche.

(Blanche gaat naar de keuken.)

THERESE- Ja, mijn beste Elise, als ik mij volgens jou al eens wat eigenaardig gedraag, is dit enkel en alleen voor jou. Ik wil, dat jij het goed hebt. Dat jij nooit iets te kort gaat komen.

ELISE- Over enkele dagen heb ik mijn diploma.

THERESE- (Wat meewarig) Rechten!

ELISE- Vrees jij, dat ik hiermee mijn boterham niet ga verdienen?

THERESE- Liefst een boterham met wat tussen!

ELISE- Ik heb nog nooit een advocate van honger weten omkomen.

THERESE- Van overvloed ook niet.

ELISE- En als ik ooit trouw, zal mijn man ook wel wat bijverdienen.

THERESE- Jij bent dit van plan?

ELISE- Ik ben niet abnormaal.

THERESE- Zoek je er dan een met geld.

ELISE- Waarom?

THERESE- Geld dat dom is, maakt recht wat krom is! Iemand die rechten studeert, zou dit moeten weten.

ELISE- Geld maakt niet gelukkig.

THERESE- Dit heeft het dan met armoede gemeen.

ELISE- Ik ga nooit iets te kort komen.

THERESE- Denk jij?

ELISE- Zo rijk als jij nu bent, hoef ik nooit te worden.

THERESE- (Erg dubbelzinnig) Ik hoop het voor jou.

ELISE- Ik zal eerlijk zijn, moeder. Ik heb al een vaste relatie.

THERESE- (Verrast) Sinds wanneer?

ELISE- Al een hele tijd.

THERESE- (Ongerust) Met wie?

ELISE- Jij kent hem niet. Chris.

THERESE- Chris hoe?

ELISE- Chris Deruelle.

THERESE- Een man of een vrouw?

ELISE- (Verontwaardigd) Moeder!

THERESE- Tegenwoordig moet je zo-iets toch vragen? Wij in onze tijd wisten niet, dat zoiets bestond... Wat doet zijn vader?

ELISE- Daar ga jij weer!... Brandweerman.

THERESE- Brandweerman? Jij staat toch nog niet in vuur en vlam?

ELISE- Chris en ik houden van elkaar.

THERESE- De zoon van een brandweerman! En hij zelf? Wat is hij voor iemand?

ELISE- Een kinesitherapeut.

THERESE- Iemand die aan andermans lijf ligt te frutselen?

ELISE- Iemand die anderen weer beter en gezonder maakt. Binnenkort start hij een eigen fitness.

THERESE- Mij gunde jij zo-even geen pleziertje met François. En zelf neem jij er een, die de ganse dag niets anders doet dan knuffelen!

ELISE- Hij doet dit voor zijn beroep!

THERESE- Ik voor mijn plezier.

ELISE- Ik ga mij met jou niet bemoeien. Ik vraag je wel één zaak: hou je fatsoen!

THERESE- Doe ik dit niet?

ELISE- Dit weet ik niet.

THERESE- Voor zover ik mij nog kan herinneren, ben ik de laatste dagen niet over de schreef geweest.

ELISE- Hou het dan zo.

THERESE- Ik doe mijn best!

(Blanche verschijnt.)

BLANCHE- Mag ik de koffie opdienen?

THERESE- Doe maar.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

BLANCHE- Zal ik even gaan kijken?

THERESE- Doe maar.

(Blanche verdwijnt in de hal.)

ELISE- Neem al eens wat vakantie, moeder.

THERESE- Ik mijn eentje?

ELISE- Jij hebt toch vriendinnen.

THERESE- (Wat plagerig) Waarom geen vriend? Een knuffelaar!

(Blanche komt terug.)

BLANCHE- Een zekere Charles Leroi.

THERESE- Hoe zeg jij?

BLANCHE- Charles Leroi.

THERESE- Een hakkelaar?

BLANCHE- Charles... Leroi.

THERESE- Ken ik niet.

BLANCHE- Het is belangrijk, zei hij.

THERESE- Voor hem, of voor mij?

BLANCHE- Misschien voor allebei.

THERESE- Dien de koffie maar op in de keuken. Ik volg dadelijk.

(Blanche gaat naar de hal.)

ELISE- Moeder, ik maak mij zorgen om jou.

THERESE- En ik om jou, kind. Wij zijn precies familie van mekaar.

(Elise gaat naar de keuken. Blanche komt binnen met Charles Leroi. Deze draagt twee koffers mee. Duidelijk heeft hij wat gedronken, maar hij is niet zat.)

BLANCHE- Wacht ik best nog even, om jouw koffie in te schenken, mevrouw?

THERESE- Ik kom, zodra mijnheer hier is vertrokken.

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

BROUWER- Goedendag, mevrouw Dumont.

THERESE- Ik heb niet de eer, je te kennen.

BROUWER- Charles Leroi, brouwer.

THERESE- Ik herinner mij niet, iets bij jou te hebben besteld.

BROUWER- Ik ben gestuurd door... (Hij raadpleegt een adreskaartje.) ...mevrouw Loulou Flaubert.

THERESE- (Meteen wat enthousiaster) Loulou? En jij hebt meteen je koffers al meegebracht?

BROUWER- Mevrouw Flaubert heeft met heel veel lof over jou gesproken.

THERESE- Dus pakte jij maar meteen je koffers?

BROUWER- Mijn koffers staan altijd klaar, mevrouw. Het ijzer smeden als het heet is!

THERESE- Jij bent toch brouwer?

BROUWER- ja, ja! Van brasserie "De Brouwer"!

THERESE- (Ietwat ironisch) Een heel originele naam.

BROUWER- Wij verkopen bier, waters, frisdranken, wijnen, likeuren, champagnes, koffie en melkdranken.

THERESE- Ik ben niet zo'n drinker.

BROUWER- Wij verkopen ook ijs, chips en nootjes!

THERESE- Ook hiervan ben ik niet zo'n fan.

BROUWER- Jij geeft wel geregeld een feestje, een barbecue, een tuinfoest, een gezellig samenzijn? Voor zo'n gelegenheid verhuuren wij tenten, togen, frigo's, buffetten, tafels, stoelen! En ook schermen, om te beletten, dat buitenstaanders je vanaf de straat staan te begapen.

THERESE- Wat er hier gebeurt, mag iedereen zien.

BROUWER- Wat "jij" doet misschien! Maar genodigden heb je niet altijd in handen. Hun handen zijn soms rapper dan hun gedachten.

THERESE- Loulou heeft jou dus naar hier gestuurd? En jij bent er meteen op ingegaan?

BROUWER- Zo'n kans mocht ik niet laten schieten! Mensen een bezoek brengen, is voor mij zowat een dagelijkse bezigheid.

THERESE- Altijd vrouwen?

BROUWER- Neen, neen! Ik kom ook in zowat alle kloosters, waar ze bier brouwen: Affligem, Orval, Postel, Tongerlo, Chimay, Ename, Achel, Westmalle, Westvleteren... Normaal hebben die paters met vrouwen niet veel te maken. (Geamuseerd) Ik zeg: "normaal"!

THERESE- Heeft Loulou jou verteld, waarom zij jou naar hier stuurde?

BROUWER- Dit was toch niet nodig! Voor mijn commerce natuurlijk, niet voor jou!

(Charles lacht hartelijk om zijn eigen geestigheid.)

BROUWER- Ik heb het nog niet gehad over onze geschenken. Korven voor drie flessen, vier, vijf, zes, acht, tien...

THERESE- (Probeert hem te stoppen) Ja, ja, ja!

BROUWER- (Enthousiast) En onze relatiegeschenken! Voor mensen die verliefd zijn op elkaar: "Elixir d' Amour", "Parfait d' Amour", "Fleur du Coeur"...

THERESE- (Probeert hem te stoppen) Interessant!

BROUWER- En dan onze exclusiviteit: "één meter bier"! (Geamuseerd) Bier aan de lopende meter! Een interessante mengeling van allerlei hoogwaardige bieren! Een precies één meter lange rij flesjes! Graag had ik jou zo'n meter getoond. Maar ik kreeg hem niet in mijn koffer. Daarom heb ik viermaal 25 centimeter bier meegebracht. Ik ga het je even tonen.

(Charles opent een van zijn koffers.)

BROUWER- Mooi, hè? En heel erg lekker! Heb jij hier ergens een glas?

THERESE- Ik drink geen bier.

BROUWER- Wij kunnen toch samen even proeven.

THERESE- (Wat ironisch) Als twee geliefden, uit hetzelfde glas?

BROUWER- Voor mij geen probleem.

THERESE- Jij gebruikt wel een heel originele manier, om je aan een vrouw te presenteren.

BROUWER- Geen glas? Ik heb er altijd een aantal in mijn wagen. Een ogenblik.

(Meteen wil Charles naar de hal.)

THERESE- Laat maar! Het bier proeven slaan wij over!

BROUWER- Jij weet niet, wat jij mist!

THERESE- (Ter zijde) Een man met geld!

BROUWER- Wat zei jij?

THERESE- Niets, niets!... Brouwer worden, hoe kom je daartoe?

BROUWER- Mijn vader was ook brouwer. Als kind deed ik niets liever, dan hem helpen in de zaak.

THERESE- Op school was jij misschien niet de koploper van de klas?

BROUWER- Eén keer hebben ze mij daar bij de proclamatie als eerste afgeroepen. Zij gaven toen de rangschikking van achteren naar voren.

THERESE- Je vader stimuleerde je niet, om carrière te maken in het leven?

BROUWER- Jawel! Hij nam mij zoveel mogelijk mee op café. Iedere zondag ging hij met mij naar de hoogmis. Niet dat hij zo katholiek was. Maar nadien konden wij dan alle cafés van het centrum doen.

THERESE- Jij mocht altijd meedrinken?

BROUWER- Niet van zijn glas! Dan is mijn vader plots gestorven. Hartaderbreuk! Wij hebben voor hem een speciale kist moeten bestellen, hij woog 125 kilo. Ah ja, van al dat vocht.

THERESE- Jij moest de zaak overnemen?

BROUWER- Dit was geen probleem, ik zat er al jaren in.

THERESE- Hoe oud was jij toen?

BROUWER- Vijfentwintig.

THERESE- Dan werk jij al een hele tijd voor eigen rekening?

BROUWER- Al 25 jaar.

THERESE- Jij hebt al een mooi kapitaaltje opzij kunnen leggen?

BROUWER- Ik mag niet klagen.

THERESE- (Fijntjes) Erg interessant!

BROUWER- Nu ben ik van plan, naast mijn drankencentrum nog een eigen brouwerij op te richten.

THERESE- Een eigen bier?

BROUWER- Ja! De "Straffe Toebak"! Echt iets voor fijnproevers!

THERESE- Zoals jij?

BROUWER- Ja!

THERESE- Jij hebt de capaciteiten hiervoor?

BROUWER- Ja! Maar nog niet het hele kapitaal. Daarom had ik aan jou gedacht! Een kersverse weduwe met veel geld! Samen maken wij van onze brouwerij de grote concurrent van IN-BEV!

THERESE- (Erg verrast) Jij hebt geld nodig?

BROUWER- Nu, om te starten met mijn eigen bier! Nadien loopt alles wel van een leien dakje. Jij en ik gaan rijk worden!

THERESE- Nu dacht ik toch, dat jij alleen maar op zoek was naar een vrouw.

BROUWER- "Ik" een vrouw? Nooit van mijn leven!

THERESE- Jij bent nooit getrouwd?

BROUWER- Geen vrouwen aan mijn lijf!... En ook geen mannen!

THERESE- Jij komt dus niet met een huwelijksaanzoek?

BROUWER- Ik? Ben jij gek?

THERESE- (Plots) Blijf uit mijn buurt! Jij stinkt naar het bier!

BROUWER- Dat is geen bier, dat is pekelharing! Niets zo goed als pekelharing, als je wat hebt gedronken.

THERESE- (Wat schamper) Dan eet jij waarschijnlijk veel pekelharing?

BROUWER- Ik koop ze met tonnetjes.

THERESE- Jouw haring braadt hier niet!

BROUWER- Met zo'n mooie winsten in het vooruitzicht?

THERESE- (Roept) Blanche?

(Blanche verschijnt meteen.)

THERESE- Mijnheer wil vertrekken! Hij is nogal gehaast!

BLANCHE- Mijnheer mag mij meteen volgen.

BROUWER- Eerst mijn viermaal 25 centimeter bier meenemen! (Terwijl hij naar Thérèse lonkt) "Een fantastische vrouw", mailde die Loulou. Ik vraag mij af, waarnaar die heeft gekeken!

THERESE- (Lichtjes venijnig) Salut!

BROUWER- (Terwijl hij nog even naar Thérèse lonkt) Da's straffe toebak!

(Blanche vertrekt, gevolgd door een erg verontwaardigde Charles. Elise komt uit de keuken.)

ELISE- Waarom had hij die koffers bij?

THERESE- Om mijn geld in te steken!

ELISE- (Wat lastig) Waarvoor had hij jouw geld nodig?

THERESE- Voor zijn "Straffe Toebak"!

ELISE- Moeder, wanneer ga jij eens ernstig met mij praten?

THERESE- Ik ben ernstig! Het is toch niet mijn schuld, dat er zoveel onnozelaars rondlopen.

ELISE- (Wat ironisch) Jij hebt ze niet op de wereld gezet?

THERESE- De enige die ik op de wereld heb gezet, is nog min of meer normaal. Dit denk ik toch!

ELISE- Ga jij met hem uit eten?

THERESE- Neen! Ik lust geen pekelharing.

(Blanche komt uit de hal.)

BLANCHE- Notaris Malcorps is er, mevrouw.

THERESE- Wanneer ga ik eens rustig mijn koffie kunnen drinken? Laat hem binnen.

(Blanche verdwijnt in de hal.)

ELISE- Wat komt die notaris hier weer doen?

THERESE- Weet ik dat?

ELISE- Er is toch niets aan de hand? Mag ik erbij blijven?

(Thérèse beziet Elise nogal verontwaardigd.)

ELISE- Neen dus. Goed! Zodra mijn koffie leeg is, vertrek ik wel via de achterdeur.

THERESE- Denk nog maar eens goed na over die vriend van jou!
(Nogal minachtend) De zoon van een brandweerman!

ELISE- Denk jij nog maar eens na, over wat "jij" bezig bent!
De ene man na de andere!

(Elise verdwijnt in de keuken. Blanche verschijnt met de notaris. Zij verdwijnt in de keuken.)

THERESE- En, notaris?

NOTARIS- Er is nieuws uit Venezuela, mevrouw. Helaas geen goed nieuws. Het faillissement van Venezuela Airlines is nu definitief.

THERESE- Wat betekent dit?

NOTARIS- Vermits Aero-Technics, het bedrijf van je man, hiermee in de boot is gestapt, betekent dit ook het definitieve faillissement van Aero-Technics.

THERESE- Wat gaat er nu gebeuren?

NOTARIS- Ik ben al naar de banken gestapt, om alle kapitalen van jou en je man te laten bevriezen.

THERESE- Sinds de dood van mijn man kan ik al niet meer aan mijn eigen geld! Bijna was deze zaak in orde. En nu kom jij ze bevriezen?

NOTARIS- In opdracht van het gerecht, mevrouw.

THERESE- Een mooie stiel, die jij hebt!

NOTARIS- Onze opdrachten zijn inderdaad niet altijd even prettig.

THERESE- Nu kom jij naar hier, om mij dit te vertellen?

NOTARIS- Niet alleen dit, mevrouw. Ook het bedrijf van je man hebben wij zopas laten verzegelen. Niemand mag daar nog in. Nu kom ik even langs, om te regelen wanneer ik hier de inboedel kan komen inventariseren.

THERESE- (Verontwaardigd) De inboedel?

NOTARIS- Niets mag hier voorlopig nog de deur uit, mevrouw.

THERESE- Niets?

NOTARIS- Niets.

THERESE- Wie gaat mij dit beletten?

NOTARIS- Mijn inventaris, mevrouw. De dag van de openbare verkoop moet al het genoteerde hier nog aanwezig zijn.

THERESE- Hiervoor ga jij hier toch niet alle kamers aflopen?

NOTARIS- Tegenwoordig fotograferen wij. Nadien vullen wij op het notariaat de nodige formulieren in.

THERESE- Jij denkt, dat ik dit ga toelaten?

NOTARIS- Jij zal moeilijk anders kunnen, mevrouw. In geval van verzet moet ik het gerecht inschakelen.

THERESE- Jij gaat zomaar mijn slaapkamer binnen, om te fotograferen wat jij daar allemaal aantreft?

NOTARIS- Allemaal is misschien wat veel gezegd. Maar eigenlijk is dit de bedoeling.

THERESE- (Nogal ironisch) Voor jouw fotosessie daar moet ik mij toch niet uitkleden?

NOTARIS- Jou helemaal uitkleden, doet het gerecht, mevrouw.

THERESE- Jij zou blijven contact houden met Venezuela, om daar mijn belangen te behartigen. Wat heb jij daar voor mij al gedaan?

NOTARIS- Er viel niets meer te doen, mevrouw. Het faillissement was maar al te duidelijk.

THERESE- Dan zal "ik" mij daar eens gaan bemoeien!

NOTARIS- Jij wil daar absoluut naar de gevangenis?

THERESE- Mijn bankrekeningen waren bijna weer gedeblokkeerd. Kon jij dat bevriezen niet wat uitstellen?

NOTARIS- Tot jij die rekeningen had leeggehaald?

THERESE- Tot ik wat voorraad had ingedaan.

NOTARIS- Mijn inventaris moet dit juist verhinderen, mevrouw. Alleen het bevriezen van de rekeningen van je dochter kan ik nog even uitstellen.

THERESE- De rekeningen van onze Elise?

NOTARIS- Ook zij is erfgename van je man. Zodra de erfenis definitief is geregeld, moet ik ook haar aanpakken. Ook alles wat zij erft, moet meteen in beslag worden genomen.

THERESE- Waar moeten wij dan naartoe? Iedereen heeft recht op een dak boven zijn hoofd!

NOTARIS- Als jullie in Brussel woonden, konden jullie naar Samu-social. Zij ontvangen subsidies, om daklozen te helpen.

THERESE- Hier hebben wij van gehoord!

NOTARIS- Hier kunnen jullie misschien naar het OCMW.

THERESE- Nooit!

NOTARIS- Jij hebt toch vrienden, die je kunnen helpen.

THERESE- (Lastig) Als ik op straat kom te staan, trek ik in bij jou!

(Thérèse neemt haar gsm. Zij tikt een nummer.)

THERESE- Met Loulou? Thérèse hier. Kan jij als de bliksem naar hier komen?... Jij bent nog volop aan het genieten... met een man? Die kan toch wachten! Je beste vriendin gaat toch voor!.. Jij moet je nog wat omkleden? Doe niet te veel moeite! Behalve een bejaarde notaris is hier niemand! Haast je!

(Thérèse bergt haar gsm op.)

THERESE- Dit vonnis wordt toch nog niet bekendgemaakt?

NOTARIS- Lang gaat dit niet meer duren. Die bekendmaking is nodig voor de openbare verkoop.

THERESE- Hoeveel tijd heb ik nog?

NOTARIS- Zeer weinig.

THERESE- Deze keer werk jij toch via de post? Niet via het www?

NOTARIS- Ik zie, dat jij hier heel wat waardevolle kunstwerken tegen de muren hebt hangen.

THERESE- Urbain hield van kunst.

NOTARIS- Voor ik mijn foto's neem, kunnen wij die misschien vervangen door minder waardevolle? Onder ons!

THERESE- Wat gebeurt er dan met de echte?

NOTARIS- Dat regelen wij achteraf wel.

THERESE- Wij?

NOTARIS- Ik doe het voor jou!

THERESE- Jij bent toevallig geen kunstverzamelaar?

NOTARIS- Past het jou, als ik morgenmiddag even langskom voor die foto's?

THERESE- Ik moet mij daar toch niet speciaal voor kleden? (Roept)
Blanche?

(Meteen verschijnt Blanche.)

THERESE- Weet jij, of wij morgenmiddag iets speciaals op het programma hebben?

BLANCHE- Niet bij mijn weten, mevrouw.

THERESE- Kan jij dan een halve dag vrijaf nemen?

BLANCHE- Waarom?

THERESE- Om te gaan shoppen bijvoorbeeld.

BLANCHE- Ik ben gisteravond net geweest.

THERESE- Shoppen voor mij dan?

BLANCHE- Ik versta het, mevrouw. Morgenmiddag krijg jij mij hier niet te zien.

THERESE- Bedankt.

BLANCHE- Mag ik mevrouw erop attent maken, dat haar koffie staat koud te worden?

THERESE- Ik kom.

NOTARIS- Ik ben uitgepraat, mevrouw.

THERESE- Laat jij de notaris even buiten?

NOTARIS- Hoe laat verwacht jij mij?

THERESE- Veertien uur?

NOTARIS- Ik zal er zijn.

THERESE- (Wat ironisch) Voor mij hoeft het niet.

BLANCHE- Wil mijnheer mij volgen?

(Blanche brengt de notaris naar de hal. Thérèse begeeft zich naar het portret van Urbain.)

THERESE- Jou gaan ze morgen ook fotograferen en meenemen, Urbain. Mij moet je hiervoor niet lelijk bezien. Het is je eigen schuld. Hoe moet ik dit allemaal gaan uitleggen aan onze Elise? Mannen beseffen niet half, wat zij een vrouw allemaal aandoen.

(Blanche komt uit de hal met Loulou.)

BLANCHE- Je vriendin Loulou.

LOULOU- Ben ik nog op tijd? Het was erg dringend, zei jij.

THERESE- Die man waarmee jij bezig was, heeft toch wel wat begrip voor mijn situatie?

LOULOU- Hij heeft zich een nieuwe trappist en een schoteltje kaas en salami besteld. Hij amuseert zich wel even zonder mij.

THERESE- De notaris is weer hier geweest! De tijd dringt!

(Thérèse kijkt naar Blanche. Blanche begrijpt.)

BLANCHE- Mij hebben jullie waarschijnlijk niet meer nodig?

THERESE- Ga mijn koffie maar warm houden.

BLANCHE- Ik denk, dat ik maar best verse koffie zet... voor als mevrouw ooit eens tijd heeft.

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

LOULOU- Is de brouwer al hier geweest?

THERESE- Heb jij dorst?

LOULOU- Charles Leroi!

THERESE- O, die! (Nogal ironisch) Is dit zowat van het beste, wat jij mij kan aanraden?

LOULOU- Blijkbaar viel hij niet mee?

THERESE- De meest saaie vent, die ik de laatste jaren heb ontmoet! Ik begrijp niet, wat jij in hem hebt gezien.

LOULOU- Bij mijn weten, heb ik hem nooit ontmoet.

THERESE- En hij zat in jouw smartphone?

LOULOU- Jij denkt toch niet, dat ik met al deze mannen ooit een affaire heb gehad? Mijn beste Thérèse, ik ben nog maar net 40 geworden. En ook voor mij telt een jaar maar 365 dagen.

THERESE- Hij kwam zelf voor geld!

LOULOU- (Geamuseerd) Dan konden jullie samen op zoek gaan.

THERESE- Hij stonk naar het bier en de pekelharing! En zijn kleren hadden de laatste jaren geen stomerij meer gezien!

LOULOU- En je vorige afspraken? Jij bent er toch naartoe geweest?

THERESE- Natuurlijk!

LOULOU- En?

THERESE- Drie avonden na mekaar met een andere vent op restaurant! En maar eten, en maar drinken iedere keer! Op die drie avonden ben ik vier en een halve kilo bijgekomen!

LOULOU- Zat er iets bruikbaars tussen?

THERESE- Dat weet ik niet. Iedere keer brachten zij mij achteraf met de wagen naar huis. Twee keer ben ik onderweg aan een rood licht eruit gesprongen!

LOULOU- Eén van de drie viel dus mee?

THERESE- Bij hem geraakte ik niet uit mijn veiligheidsgordel! Iedere keer als ik bij hen in de wagen stapte, kreeg ik meteen hun volle gewicht op mij!

LOULOU- Dat is toch plezant.

THERESE- Ik kon mijn adem niet meer krijgen!

LOULOU- Jij hebt toch niet te veel tegengesparteld?

THERESE- Gesparteld? Met zo'n honderd kilo op mij?

LOULOU- Die Carlos?

THERESE- Een echte blaaskaak! Na een half uur was ik al horendol van zijn opschepperij! Hij en zijn vriendin hebben beiden hun helikopters. Een voor in de week en een andere voor in het weekend. Hij wou per se eens komen landen hier in mijn tuin!

LOULOU- En Michel?

THERESE- Was dat geen aannemer?

LOULOU- Een groothandelaar in schroot!

THERESE- Och god, die!

LOULOU- Met wat anderen wegwerpen, maakt hij zich rijk.

THERESE- Ik zat nog niet neer in het restaurant, of hij had zijn schoen al uit. Meteen begon hij met zijn grote teen langs mijn benen te schuren. Even later omklemden zijn benen die van mij. En maar nijpen, en maar nijpen! Gelukkig had hij nogal kromme benen. Ik ben er zeker van, dat de omzittenden ons de hele tijd in het oog hebben gehad.

LOULOU- En Marcel?

THERESE- De voetballer?

LOULOU- De ex-voetballer!

THERESE- Een uur lang heeft hij mij zitten uitleggen, wat een off-side is! Het broodmandje gebruikte hij als goal, het bloemenvaasje als keeper, en zijn tripelglas als verdediger. Ik moest mijn champagnefluit zo neerzetten, dat zij niet offside stond! Onnozel!

LOULOU- (Geamuseerd) Die avond heb jij veel bijgeleerd.

THERESE- Wat de mannen betreft, heel zeker! Aan het einde heb ik Zelf de rekening moeten betalen! Heb jij zoiets ooit meegemaakt?

LOULOU- Met mij zitten de mannen nooit lang aan tafel. Die rekeningen lopen niet erg op. Als ik dan al eens zelf moet betalen, is dit niet zo erg.

THERESE- Ik wil niets van mijn huidige status inleveren. Bestaan er tegenwoordig geen rustige mannen meer?

LOULOU- Heel zeker! Maar of jij hiermee op tijd hertrouwd geraakt...!

THERESE- In ieder geval ga ik mij voortaan iets minder uitdagend kleden.

LOULOU- Nog minder?

THERESE- Zoek mij eens vlug een wat rustiger type!

LOULOU- Eerlijk gezegd, heb ik dit soort minder genoteerd. Ik dacht, dat ik dit nooit ging nodig hebben.

THERESE- Er moeten toch mannen bestaan, die praktisch nooit thuis zijn.

LOULOU- Die enkel naar huis komen, om uit te rusten?

THERESE- Zo iemand!

LOULOU- Dan moet je een voetbalmakelaar kiezen. Bijna het hele jaar door zit die in het buitenland te scouten, te kopen en te verkopen.

THERESE- Zwijg mij over voetbal!

(Loulou raadpleegt weer volop haar smartphone.)

LOULOU- Dit is misschien iemand voor jou! Albert! Zijn enorme vishandel heeft hij verkocht aan een Nederlander.

THERESE- Toch weer geen pekelharing?

LOULOU- Hij leeft nu van zijn rente... in een riant, afgelegen landhuis. Als jij hem daar eens gaat bezoeken, valt het niet eens op.

THERESE- Zijn bulldog wel.

LOULOU- Heeft hij er een?

THERESE- Als ik dit merk, is het te laat!

LOULOU- Dan is er Maurice. Hij is begonnen als doodgewone meter. Nu is hij eigenaar van honderden luxe-appartementen.

THERESE- Ruikt dit niet wat verdacht?

LOULOU- Geld ruikt altijd verdacht.

THERESE- Waar woont hij?

LOULOU- Sinds de dood van zijn vrouw zit hij op een van zijn allermooiste luxeappartementen. (Geamuseerd) Daar bots jij waarschijnlijk niet op een gevaarlijke hond.

THERESE- Misschien wel op een gevaarlijk man!

LOULOU- En hier! Roger! Al tientallen keren ging hij failliet, en iedere keer kwam hij er rijker uit!

THERESE- Zwijg mij van faillissementen! Bestaan er tegenwoordig geen mannen meer, die enkel trouwen om wat gezelschap te hebben? Om rustig met het vrouwtje wat teevee te kijken?

LOULOU- Een uitgebluste soort? Dan moeten wij overstappen naar een oudere categorie. En zelfs daar heb jij lang geen zekerheid meer! Want sommige bejaarden...!

THERESE- Jij met al je ervaring, geef mij eindelijk eens wat nuttige tips. Hoe ga "jij" te werk?

LOULOU- Misschien kunnen wij samen eens een ontmoeting plannen. Wij twee met één man.

THERESE- En dan?

LOULOU- Dan hou jij mij goed in het oog, en doe jij een pak ervaring op.

THERESE- Hoe loopt die ontmoeting dan af... met twee tegen één?

LOULOU- Blijkt die man van het kalme type te zijn en valt hij je mee, dan maak ik mij zo onopvallend mogelijk uit de voeten. Jij blijft dan aan zet. Is hij echter van het hevig type, dan verdwijn jij, en trek ik met hem wel mijn plan.

THERESE- Heb jij misschien al iemand op het oog?

(Zij raadpleegt weer haar smartphone.)

LOULOU- Even kijken!... Eén man voor twee vrouwen!

DERDE BEDRIJF

(Thérèse en Elise zitten aan de koffie.)

ELISE- Moeder, het spijt mij, dat ik er opnieuw moet over beginnen. Steeds meer en meer wordt er over jou geroddeld.

THERESE- Door wie?

ELISE- Door mensen die ons goed kennen.

THERESE- Wat weten zij te vertellen?

ELISE- Moet jij dit nog vragen?

THERESE- Dat ik af en toe eens op stap ga?

ELISE- Af en toe? Hoe vaak ben jij 's avonds nog thuis?

THERESE- Voor wie moet ik 's avonds thuisblijven?

ELISE- Voor je eigen reputatie! Pa is pas dood.

THERESE- Dat ik nu al op stap ga, is "zijn" schuld!

ELISE- Dit moet jij mij eens uitleggen!

THERESE- Voor mij is het van moetens!

ELISE- (Verontwaardigd) Zottin!

THERESE- Ik moet zo rap mogelijk trouwen!

ELISE- (Erg ironisch) Zij doet precies, of zij het meent! Zij nog in verwachting!

THERESE- Ik ben niet in verwachting, ik ben failliet! En jij ook! De laatste tijd werkte pa samen met Venezuela Airlines! Samen zijn zij op de fles gegaan!

ELISE- Wie vertelt er zo'n onzin?

THERESE- Notaris Malcorps!

ELISE- Wat weet hij hiervan?

THERESE- Alles! Blijkbaar heeft hij meegeholpen, om die samenwerking met Venezuela Airlines op papier te zetten!

ELISE- (Ongelovig) Laat mij die papieren eens zien!

THERESE- Ik heb ze niet!

ELISE- Wie dan wel?

THERESE- Notaris Malcorps!

ELISE- Jij hebt ze hem niet gevraagd?

THERESE- Ik heb wel andere zaken aan mijn hoofd, dan papieren te lezen die ik niet versta.

ELISE- Jij had ze mij kunnen bezorgen! Ik heb rechten gestudeerd!

THERESE- Toen had jij je diploma nog niet!

ELISE- Ik wil die zaak inkijken!

THERESE- Er valt niets meer in te kijken! Pa wist ook van het faillissement! Als ik iets niet klopte, had hij zelf wel gereageerd!

ELISE- (Plots ongerust) Wist pa hiervan?

THERESE- Notaris Malcorps had het hem verteld.

ELISE- Wanneer?

THERESE- Vlak voor zijn dood.

ELISE- Hoe reageerde hij?

THERESE- Hoe kan ik dit weten? Met mij heeft hij er met geen woord over gerept.

ELISE- Jij merkte niets aan hem?

THERESE- Wanneer was pa thuis? Alleen 's nachts, en dan sliep hij.

ELISE- Waar zijn die papieren van de samenwerking met Venezuela en van het faillissement?

THERESE- Bij de notaris.

ELISE- Pa moet er zelf ook hebben gehad.

THERESE- Dan liggen die in zijn bureau bij Aero-Technics. Daar is alles verzegeld. Gelukkig denken de anderen, dat dit te maken heeft met de dood van pa.

ELISE- Jij weet heel zeker, dat pa op de hoogte was van dat faillissement?

THERESE- De notaris heeft het hem verteld.

ELISE- Dan is hij toch niet...

THERESE- Wat?

ELISE- ... met opzet...

THERESE- Tegen die boom gereden? Elise, de verzekering is van plan mij te betalen! Ga jij nu ook daar nog stokken in de wielen steken?

ELISE- Als ik hier die papieren niet mag inkijken, reis ik meteen naar Venezuela!

THERESE- Ik kom jou daar in de gevangenis niet bezoeken!

ELISE- Ik wil onze belangen behartigen!

THERESE- Er valt niets meer te behartigen! Het enige wat wij moeten doen is, redden wat er nog te redden valt!

ELISE- Dat is?

THERESE- Onze toekomst verzekeren! Eens het faillissement bekend gemaakt, beziet niemand ons nog. Voor die tijd moet ik opnieuw zijn getrouwd! Ik wil absoluut mijn status behouden!

ELISE- Daarom loop jij al die mannen achterna?

THERESE- Ik wil geen gepluimde kip zijn!

ELISE- Wel een kip zonder kop! Jij bedriegt die mannen!

THERESE- Zij bedriegen zichzelf! Ik zeg ze niet, dat ik nog rijk ben! Wie mij enkel wil voor het geld, moet achteraf maar op de blaren zitten!

(De bel van de voordeur rinkelt. Meteen verschijnt Blanche.)

THERESE- (Plagerig) Als het een mooie vent is, laat jij hem maar meteen binnenkomen.

ELISE- Is het de bedoeling, dat ik hierom lach?

THERESE- Zoek zelf ook maar iemand met geld! Op een erfenis van pa moet jij niet meer hopen. (Wat meewarig) Trouwen met zo'n knuffelaar!

(Blanche brengt baron de Villenfagne naar binnen. Deze laatste loopt lichtjes gebogen, is hardhorig en nogal bijziend. Meteen stevent hij recht af op Elise. Vurig schudt hij haar de hand. Blanche verdwijnt in de keuken.)

BARON- Madame Dumont, mijn welgemeend condoléances bij de dood van uw echtgenoot Germain. Samen waren wij dikke vriend. Zijn heengaan heeft mij heel erg gepakt. Mijne sincères condoléances in de grote misère, die u nu treft. Germain was een goed man.

(Elise probeert haar hand los te werken.)

ELISE- Daar is de weduwe.

BARON- Là?

ELISE- Ja.

(Meteen haast de baron zich naar Thérèse. Meteen begint hij haar vurig de hand te schudden.)

BARON- Madame Dumont, mijne welgemeend condoléances bij de afscheid van uw echtgenoot Germain.

THERESE- (Verbetert) Urbain!

BARON- Samen waren wij dikke vriend. Zijn heengaan heeft mij heel erg gepakt. Mijne sincères condoléances in de grote misère, die u niet treft. Germain was een goed man.

THERESE- (Verbetert) Urbain!

(Thérèse probeert haar hand los te krijgen.)

THERESE- Jij mag mijn hand loslaten.

BARON- Zelf heb ik ook gehad mijne partie van de misère. Il y a deux ans mijne épouse, barones de Villenfagne, ging dood. Zij was 78 jaar, en had al ene ganse tijd mal à la tête. Zij was gelopen van docteur naar docteur. Gene avance! Bij iedere docteur zij kreeg te hoor: "Courage, madame, Tout va très bien. Wij zijn op de goede weg." Ja, ja, op de goede weg! Met de dag mijne vrouw werd meer bleek en meer mager, tot er was van haar niet veel meer overschot. Tot haar bougieke was helemaal uitgeblaas. Zij is gegaan als ene echte barones. Depuis ce jour ik ben alleen.

THERESE- En eenzaam?

BARON- Un petit peu. Ene kleine beetje.

THERESE- Nu ben jij op zoek naar nieuw gezelschap?

BARON- Ik heb al gezocht, maar nog niet gevonden. Les dames nobles die zijn nog vrij, zij lopen dun.

THERESE- En een vrouw die niet echt van adel is, maar met heel veel standing en zieleadel?

BARON- Ene madame lijkt u?

THERESE- Bijvoorbeeld.

ELISE- (Lastig) Moeder!

BARON- Voor mij, dit maakt geen verschil.

THERESE- Jij pakt, wat jij kan krijgen?

BARON- Voilà! Maar in de haute société...!

THERESE- Wie met jou trouwt, is toch de facto van adel.

BARON- Niet van komaf.

THERESE- Wie merkt dit?

BARON- Bij de noblesse men kijkt naar de boomstam.

THERESE- (Verbetert) Stamboom!

BARON- (Herpakt) Stamboom.

THERESE- Heb jij al iemand op het oog?... Min of meer?

BARON- (Met een lichtjes ondeugende glimlach) Ik weet niet.

THERESE- Hoe oud ben jij?

BARON- Schat.

THERESE- Zeg jij dit tegen mij?

BARON- Quel âge me donnez-vous?

THERESE- Zeg het maar.

BARON- 75.

THERESE- Dan begint de tijd te dringen.

ELISE- (Lastig) Hou ermee op, moeder!

THERESE- Waarom?

ELISE- Die man is toch niets voor jou!

THERESE- Dit maak "ik" wel uit!

ELISE- Hij staat al met één been in het graf!

THERESE- Daarom juist. (Tot baron) Graag een kopje koffie?

ELISE- (Lastig) Moeder!

BARON- Als het is niet te veel gevraagd. Josephine Charlotte, mijne épouse, had ook altijd de goede café,... le soir als wij waren alleen onder ons getwee... op de canapè.

THERESE- (Roept) Blanche?

(Meteen verschijnt Blanche.)

THERESE- Breng mijnheer de baron ook een koffie.

BLANCHE- Hoe heeft mijnheer hem graag? Slap, sterk?

BARON- Noir! Als het kan, met ene petit verre de genièvre.

THERESE- Breng hem ook maar een koekje. Dan heeft hij zijn mond vol, en zwijgt hij misschien even.

BLANCHE- Een koekje met of zonder chocola?

BARON- De koekje en de chocolat à part. Mijne gebit is naar de knop. Op de chocolat à part ik hoef niet te bijt, ik kan zabber.

BLANCHE- Ik doe mijn best.

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

THERESE- Woon jij nu helemaal alleen in dat grote kasteel?

BARON- Altijd ik zorg, dat er is iemand van de personeel. Maar of dit is ene echte gezelschap...?

THERESE- Jij bent op zoek, naar iemand die wat dichters bij jou is?

BARON- Gij geeft de nagel een klop op de kop!

THERESE- Waarschijnlijk liefst een vrouw?

BARON- (Geamuseerd) Naturellement! Wat dat betreft, ik ben nog van de oude génération. Waarom gij komt niet eens neem ene kijk op mijne château?

THERESE- (Erg vriendelijk) Kan dit?

BARON- (Geamuseerd) Ik u ontvang met open arm. Dan wij maak - entre nous - ene promenade in de vele park van de domaine. Daar wij kunnen kijk naar de ree, en de konijn, en de fazant...

THERESE- Wij komen daar toch geen jagers tegen?

BARON- Avec moi, gij moet niet heb de schrik.

THERESE- (Plagerig) Zelf ben jij ook niet gevaarlijk?

ELISE- (Kwaad) Moeder! Ik schaam mij!

(De baron schrikt lichtjes van de reactie van Elise.)

THERESE- Mijn dochter maakt zich wat zorgen over mij. (Erg plagerig) Zij vreest, dat ik niet meer opnieuw aan een man ga geraken.

BARON- (Geamuseerd) Ik denk, zij onderschat de maman.

THERESE- Jij schat mijn kansen hoger in?

BARON- Madame is nog à la fleur de l' âge, de bloem van de leven. Hare bloem kan zeker nog worden geplukt.

THERESE- Misschien nog rapper dan wij denken?

BARON- Sans doute! Mijne marriage met Josephine Charlotte en ce temps-là was fantastique! Ene gesloten koets met vier witte paard. En mijne Josephine Charlotte met ene sleep van hier tot in de halle.

THERESE- (Geamuseerd) Dan moest jij goed oppassen, waar jij liep?

BARON- (Geamuseerd) En effet! Ik mocht daar niet aan veeg mijne voet.

THERESE- Zo'n vaart zal het nu niet meer lopen.

BARON- Attention! Ook ik ben nog in de bloem van de leven!

THERESE- Trouwen gebeurt tegenwoordig kort en goed.

BARON- (Twijfelt) Goed?

THERESE- Sommigen toch.

BARON- Als ik trouw, ik kijk goed uit mijne oog. (Lichtjes geamuseerd) Ik moet, ik ben myope. Ik heb de korte kijk.

THERESE- Jij bent wat bijziend?

BARON- Voilà!

ELISE- Zelfs om uit de nood te geraken, trouw je toch niet met zo iemand.

THERESE- Het kunnen niet allemaal knuffelaars zijn.

(Blanche verschijnt met de koffie van de baron.)

BLANCHE- Mag ik mijnheer de baron vragen aan tafel te komen?

BARON- Avec plaisir!

BLANCHE- Waar wenst mijnheer de baron plaats te nemen?

BARON- Tout près de madame Dumont!

THERESE- Voor de gezelligheid.

BARON- En de babbel.

(De baron neemt plaats.)

BLANCHE- De jenever apart?

BARON- Niet in de café! (Geamuseerd) Als ik laat staan aan het eind ene kletske café, ik wil niet laten staan ene kletske genièvre!

BLANCHE- Een koekje kies jij maar zelf.

BARON- Pas de problème!

(Meteen grijpt hij al naar een koekje. Hij houdt het dicht bij zijn ogen, om het wat te bestuderen.)

BLANCHE Smakelijk!

(De baron heft zijn kopje koffie.)

BARON- (Vrolijk tot Thérèse) Op de goede afloop!

THERESE- Laten wij hopen.

(De bel van de voordeur rinkelt. Blanche begeeft zich naar de hal. De baron neemt een chocolaatje. Ter wille van zijn slechte ogen houdt hij het dicht bij zijn gezicht.)

BARON- (Leest) Jacques!... Lait!

(Hij opent het chocolaatje.)

BARON- (Wat enthousiast) Dit is de spek voor mijne bek!

ELISE- (Op de baron duidend) Zie hem daar zitten!

THERESE- (Plagerig) Een beetje meer respect voor je toekomstige papa!

ELISE- Als jij het waagt met hem te trouwen, zie jij mij hier nooit meer!

THERESE- Als wij hier straks met zijn beiden in de stront zitten, zijn wij nog blij dat wij hem hebben.

(Blanche brengt Loulou naar binnen.)

LOULOU- (Enthousiast) Mijn boezemvriendin Thérèse! Elise is er ook!... En er is bezoek, zie ik!

THERESE- (Duidelijk niet erg enthousiast) Ja!

LOULOU- Wie is hij?

THERESE- Dit moet jij mij nog vragen! Jij hebt hem mij zelf op mijn dak gestuurd!

LOULOU- Ik?

THERESE- Ja, jij!

LOULOU- Ik ken die man van geen kanten!

THERESE- Baron Michel de Villenfagne!

LOULOU- Dit is de baron niet!

THERESE- Hij zal het zelf toch wel beter weten!

LOULOU- Ooit heb ik met baron Michel de Villenfagne een date gehad. Op die korte tijd kan hij onmogelijk zo erg zijn veranderd. Even checken!

(Loulou raadpleegt haar smartphone.)

LOULOU- (Leest) Baron Michel de Villenfagne. 50 jaar. Rijk. Babbelaar. Zeer heet geval!

(Loulou beziet eerst nogal verbaasd de baron, nadien verdwaaast Thérèse.)

THERESE- (Nogal ironisch) Van dat laatste heb ik nog niet veel gemerkt.

LOULOU- (Tot de baron) Wie ben jij?

BARON- (Tot Thérèse) Wie is zij?

THERESE- Loulou Flaubert, mijn vriendin.

(De baron komt recht. Hij gaat tot nogal dicht bij Loulou, om haar beter te kunnen zien.)

BARON- Baron Michel de Villenfagne.

LOULOU- Wat kom jij hier doen?

BARON- Ik ontving ene uitnodiging, om te koom naar hier.

THERESE- (Tot Loulou) Niet van mij!

LOULOU- Ook niet van mij! Nooit eerder heb ik deze man ontmoet.

BARON- Il y a quelque temps ik ben geword ene weduwnaar. Ik denk, deze ontmoeting heeft betrekking op ene nieuwe relation.

(Thérèse merkt, dat Blanche nog altijd staat mee te luisteren.)

THERESE- Ga maar naar de keuken, Blanche.

BLANCHE- Ja, mevrouw.

(Blanche verdwijnt.)

LOULOU- Jij bent weduwnaar geworden? Volgens mijn informatie hier ben jij niet getrouwd.

BARON- (Lichtjes ironisch) Madame, Ik zal toch wel beter weet, of ik ben ooit getrouwd. A peu près 50 jaar ik heb gedeeld de matras met mijn épouse Josephine Charlotte.

LOULOU- Waar hebben wij mekaar ooit ontmoet?

BARON- (Geamuseerd) Bij mijne weet, ik heb nooit met u gedeeld ene matras, madame.

LOULOU- (Leest op haar smartphone) Baron Michel de Villenfagne. 50 jaar.

BARON- C' est mon fils! Michel junior.

LOULOU- Je zoon?

BARON- Hij woont chez moi op de kasteel. Mais le plus souvent il demeure à Paris. Hij is ene grote poète!

LOULOU- Och ja! Nu herinner ik me hem!

BARON- Ik ga verder drink mijne café.

LOULOU- Hij zit bijna het hele jaar door in Parijs. Hij schrijft karamellenverzen. Die leest hij dan voor op een of ander pleintje in de buurt van de Sorbonne, op de trappen van de Notre-Dame of op Montmartre.

THERESE- Voor een publiek van anderhalve man en een paardenkop?

LOULOU- Zijn lezingen trekken heel wat volk. Iedere keer na afloop trakteert hij de aanwezigen op champagne en toastjes met kaviaar, zalm, paté en brie. Vooral de clochards komen eropaf. En natuurlijk hier en daar een snob.

THERESE- Is hij getrouwd?

LOULOU- (Tot de baron) Heeft je zoon een vrouw?

BARON- (Lichtjes geamuseerd) Iedere dag hij loopt met een of andere poes, mais jamais une épouse.

THERESE- (Tot Loulou) Willen wij eens samen naar een van zijn lezingen gaan luisteren?

LOULOU- Dan moeten wij ons wel haasten. Ik vrees, dat zijn geld anders stilaan opraakt. Altijd maar met geld gooien, en zelf geen inkomen hebben!

THERESE- Waar haalt hij dan al dat geld?

LOULOU- Dat luist hij wel af van zijn vader hier.

THERESE- Wat doet deze voor zaken?

(Even raadpleegt Loulou haar smartphone.)

LOULOU- Hij heeft zich steenrijk gemaakt met zijn marmersteen-groeven in Carrara Toskane. Hij heeft ze juist op tijd van de hand gedaan, net voor de grote economische crisis van 2008.

THERESE- Dan is die oude een gewiekst zakenman?

LOULOU- Hij ziet er een pak dommer uit, dan hij is.

THERESE- Als ik dit allemaal hoor, is het misschien maar best, dat jouw uitnodiging bij hem terecht is gekomen in plaats van bij de zoon.

ELISE- Schamen jullie je niet?

THERESE- (Niet kwaad) Bemoei je er niet mee.

LOULOU- (Tot Elise) Jij weet niet, wat je moeder aan de hand heeft.

THERESE- Dit weet ik wel! Maar dit is nog geen reden, om zo idioot en respectloos te werk te gaan!

LOULOU- Ik weet niet, hoe ik in haar plaats zou reageren.

ELISE- Ik wel! Ik zou eerlijk opbiechten, wat er aan de hand is.

THERESE- Je kansen op een rustig verder leven vergooien?

ELISE- Dit doe jij nu! (Tot Loulou) Hou maar meteen op, met het hoofd van mijn moeder nog langer zot te maken!

LOULOU- Zij heeft het mij zelf gevraagd.

ELISE- Hou er toch maar mee op!

LOULOU- (Op haar smartphone duidend) Ik had hier anders nog een ferm kanon in de aanbieding.

ELISE- Wat moet de baron nu van ons denken?

BARON- Wat hoort mijne oor?

THERESE- Niets, niets!

ELISE- Ik schaam mij, over wat wij hier allemaal te horen krijgen!

BARON- Pardon, ik heb niet goed verstaan de hele affaire.
(Lichtjes geamuseerd) Ik heb niet alleen de korte kijk, maar ook de stop in de oor.

THERESE- Drink maar rustig verder je koffie. Er is niets aan de hand.

BARON- (Enthousiast) Ik ga ook pak ene koek!

(De bel van de voordeur rinkelt. Meteen verschijnt Blanche. Zij begeeft zich naar de voordeur.)

ELISE- (Lastig tot Loulou) Hebben wij hier nog zo'n dergelijk exemplaar te verwachten?

LOULOU- Niet bij mijn weten.

THERESE- (Plagerig) Loulou kan ze niet allemaal tegelijk mij op mijn dak sturen.

(Blanche verschijnt met H    ne.)

LOULOU- Dadelijk heb ik nog een heel belangrijke date. Kan ik mij even wat gaan opfrissen in jouw badkamer.

THERESE- Doe gerust! Jij bent hier thuis! Jij kent hier de weg!

BLANCHE- Mevrouw H    ne Devillé.

THERESE- (Tot Elise) Zij was de vlam van je pa!

ELISE- Ik betwijfel sterk, of jij ze nog allemaal op een rij hebt!

THERESE- Echt waar!

(Blanche vertrekt richting keuken.)

BARON- (Tot Blanche) Madame, voor mij nog zo ene genièvre!

BLANCHE- Ook nog wat koffie?

BARON- Alleen de genièvre! (Geamuseerd) De café is voor de kletsmadames!

(Blanche verdwijnt in de keuken. H    ne drukt Thérèse nogal koeltjes de hand.)

HELENE- Mevrouw Dumont.

(H    ne kijkt wat vragend richting Elise.)

THERESE- Mijn dochter Elise.

(Meteen gaat H    ne Elise de hand drukken.)

HELENE- Blij met jou kennis te kunnen maken, juffrouw. Je vader heeft mij vaak heel veel goeds over jou verteld. Blijkbaar was jij zijn oogappel.

ELISE- Jij hebt hem goed gekend?

HELENE- Ik was receptioniste bij Aero-Technics.

THERESE- Vertel haar maar alles.

HELENE- Als weduwe met 5 kinderen kreeg ik nogal eens bezoek van hem. Hij was een ingoed man.

THERESE- Pa was zowat haar geldschieter.

HELENE- Als de kinderen verjaarden, als er een feestje was, of

als zij op school goed hadden gepresteerd, kregen zij van hem een cadeautje.

THERESE- Met vijf kinderen was dit een bijna wekelijkse aangelegenheid. En mevrouw zelf kreeg geregeld ook wel een vriendelijke attentie.

HELENE- Als Urbain zag dat ik in de problemen zat, kwam hij al eens over de brug.

THERESE- (Lichtjes venijnig) Mevrouw bedoelt... met geld.

ELISE- Zo ken ik pa.

(Blanche brengt de baron zijn jenever.)

BLANCHE- De jenever voor mijnheer de baron.

BARON- (Enthousiast) Merci! (Geamuseerd) Gij moet niet te ver wegzet de fles!

BLANCHE- Jij bent er zeker van, dat jij geen koffie meer moet hebben?

BARON- (Geamuseerd) Ik heb u verteld, voor wie is de café! Voor de kletsdamas!

(Blanche trekt zich terug in de keuken. Met heel veel enthousiasme begint de baron aan zijn tweede jenever.)

HELENE- Is de notaris intussen hier geweest?

THERESE- (Tot Elise) Mevrouw hoopt te erven van pa.

HELENE- Je vader had beloofd, dat mijn kinderen en ik nooit iets te kort zouden komen.

THERESE- Jammer voor jou - (herpakt zich vlug) en voor ons allemaal - is hij er niet meer.

HELENE- Jullie moeten mij begrijpen. Mijn oudste is 15, mijn jongste 4. Binnenkort begint er weer een nieuw schooljaar met heel wat kosten. En eer het zover is, gaan wij toch ook nog eens graag eventjes met vakantie.

THERESE- Ik vrees, dat jij op een erfenis van hem niet moet rekenen. (Op het faillissement doelend) Niet waar, Elise?

ELISE- Mevrouw moet worden geholpen.

THERESE- (Blijkbaar niet enthousiast) Hoe?

HELENE- Als ik opnieuw aan werk geraak, lost dit al heel veel op.

ELISE- Wat heeft mevrouw gestudeerd?

HELENE- Ik heb het getuigschrift behaald van vertaalster-tolk.

THERESE- Noem jij dit een man?

ELISE- Als wij tijd van leven hebben, worden wij ook zo.

HELENE- (Tot Elise) Wie is hij? Familie van jou?

THERESE- (Plagerig) Nog niet.

ELISE- (Tot Hélène) Ook een kopje koffie?

HELENE- Thuis wachten 5 kinderen op mij. Mijn oudste dochter is wel 15, maar toch...

ELISE- Jij mag mij verwachten.

HELENE- Dan kunnen wij het samen nog wat hebben over je vader. Ik blijf die man eeuwig dankbaar.

THERESE- Voor jou heeft hij duidelijk iets betekend?

HELENE- Heel veel. Ik ga nu.

(Hélène drukt Elise en Thérèse de hand.)

HELENE- Tot ziens, allebei.

ELISE- Ik laat je even naar buiten.

(Elise verdwijnt met Hélène.)

BARON- (Geamuseerd) Dat zag eruit ene pronte madame, voor zo-ver ik mijne oog nog kan geloof.

THERESE- Smaakt de koffie?

BARON- (Geamuseerd) De café is niet ene spek voor mijne bek. (Enthousiast) Maar de genièvre...!

THERESE- Nog een jenevertje?

BARON- (Enthousiast) A la bonne heure!

THERESE- (Roept) Blanche?

(Meteen verschijnt Blanche.)

THERESE- Nog een jenevertje voor mijnheer de baron.

BARON- (Geamuseerd) Madame mag weglaat die "-tje"! (Herhaalt) Jenever-tje!

THERESE- Een stevige jenever voor mijnheer de baron!

BLANCHE- Zouden wij best niet wat voorzichtig zijn, mevrouw? Mijnheer de baron staat zo al niet te vast meer op zijn benen.

BARON- (Knikt enthousiast) Goed vol!

THERESE- Als het nodig is, leggen wij hem straks hier wel te slapen.

BARON- (Geamuseerd tot Blanche) Votre madame schuift dan wel op ene klein beetje.

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

THERESE- Die zoon van jou, wanneer is die hier weer terug in het land?

BARON- (Geamuseerd) Als hij heeft nodig de cent!

THERESE- Stuur hem eens naar hier.

BARON- (Een beetje ondeugend) Toch niet voor de genièvre?

(Elise komt uit de hal. Zij is in het gezelschap van Georges Leduc. Deze laatste is gekleed in een knotsgekke tennisuitrusting, zoals door Georges beschreven in het tweede bedrijf bladzijde 31. Ook heeft hij een racket in de hand.)

THERESE- (Lichtjes ironisch) Jij bent op je zondags?

GEORGES- Mijn splinternieuw tennispak!

BARON- (Tot Thérèse) C' est votre kleinzoon? Hij draagt nog de culotte.

GEORGES- (Op zijn kledij duidend) Hoe vind jij mij?

THERESE- (Lichtjes ironisch) Jij mag worden gezien.

ELISE- Is dit het soort, dat jij probeert hier in huis te halen?

GEORGES- Heb jij je cadeaubon al gebruikt bij "Dropshot"?

THERESE- Ik ben nog niet tot daar geraakt.

GEORGES- Nog geen nieuwe tennisuitrusting?

THERESE- Helaas.

GEORGES- De oude was ook niet mis. Als jij deze week eens graag gaat shoppen bij "Dropshot", ga ik met alle plezier mee om te helpen passen.

THERESE- (Geamuseerd) Terwijl ik mij omkleed, hou jij mijn kleren vast?

GEORGES- (Geamuseerd) Alleen de kleren, die jij niet aan hebt.

THERESE- (Plagerig) Ik zal wel eens moeten meegaan. Onze tennispakken moeten toch min of meer bij elkaar passen.

GEORGES- (Enthousiast) Ook jij gaat er piekfijn uitzien. Heb jij nu tijd, om mee te gaan tennissen?

THERESE- Er is helaas bezoek.

GEORGES- Die twee mogen ook mee. Dan spelen wij gemengd dubbel.

(Blanche brengt de baron een nieuwe jenever.)

BLANCHE- Alsjeblieft!

(De baron begint al te likkebaarden.)

BLANCHE- Ook nog wat koekjes en chocolaatjes?

BARON- (Enthousiast) A la bonne heure!

ELISE- (Op de baron duidend) Laat jij dit toe?

THERESE- Hij drinkt toch, als "hij" wil.

ELISE- Hoe geraakt hij straks nog thuis?

THERESE- Dit is "zijn" probleem. (Tot Georges) Hoe reageerde je vrouw, toen zij je zo zag vertrekken?

GEORGES- Zij was er niet... Zij is ervandoor... met mijn gebuur Free.

THERESE- Voorgoed?

GEORGES- Dat weet ik niet. Dat heeft zij mij niet verteld.

THERESE- Jij had het niet zien aankomen?

GEORGES- Helemaal niet! Al jaren verzamel ik thuis alle mogelijke Belgische wijnetiketten. Ik heb een aantal prachtige albums vol, geklasseerd per wijnstreek: Hageland, Haspengouw, Pajottenland, de druivenstreek rond Hoeilaart! Free, mijn gebuur, stond vol bewondering voor die etiketten. Geen dag sloeg hij over, om ernaar te komen kijken. Zelfs als "ik" niet thuis was!

THERESE- (Dubbelzinnig) Dan moet hij ze wel heel graag hebben gezien.

GEORGES- In de week kwam ik thuis van mijn wijntournee. Ik vond niet meteen de sleutel van onze voordeur. Ik dacht: "Misschien weet Free wel, waar onze Germaine uithangt." Ik ging dus even aankloppen bij Free. Ook zijn voordeur was op slot. Ik heb gezocht, tot ik mijn sleutel had. Ik naar binnen.

THERESE- Zij was er niet meer?

GEORGES- Bijna mijn hele huis was leeggehaald! Ik dacht: "Dat moet ik aan onze Germaine gaan vertellen!" Ik terug naar

Free! Ook zijn huis was helemaal leeg! Ik dacht: "Dat moet nogal een dievenbende zijn geweest! Ik moet dringend de politie verwittigen!" Kwam daar onze overbuur Gaston aangesneld: "Free en je vrouw zijn er samen van-door! Met twee overvolle camions!"

THERESE- Wist hij waar naartoe?

GEORGES- Ook Gaston hadden zij niets verteld!

THERESE- Had Free ook die albums met de wijnetiketten mee?

GEORGES- (Geruststellend) Neen,neen, alleen mijn vrouw... en mijn meubelen. Nu zit ik daar alleen, in een bijna leeg huis. Wat kan is in mijn vrije tijd dan nog veel meer doen, dan wat gaan tennissen?

THERESE- Helaas kan ik niet meegaan.

GEORGES- (Bezielt Elise even van kop tot teen) Jij hebt ook geen tijd?

(Elise bezielt hem enkel wat meewarig.)

THERESE- Heb jij nog wel iets te eten?

GEORGES- Voorlopig vind ik nog wat in de diepvries.

THERESE- Die heeft zij niet meegenomen?

GEORGES- "Zij kregen niet alles in de camions," zei Gaston.

THERESE- Heb jij gegeten vanmiddag?

GEORGES- Ja, ja. Een diepvriespizza... PizzaMargherita.

THERESE- (Geïnteresseerd) Heeft je vrouw ook het geld mee?

GEORGES- Daar heb ik nog niet opgelet! (Meteen wat geruster) Gisteravond heb ik nog een aantal bankverrichtingen gedaan. Er is mij toen niets speciaals opgevallen.

THERESE- Aan je gebuur had zij genoeg?

GEORGES- En aan mijn meubelen!

THERESE- Jij hebt je geld nog, en jij bent nu vrij?

GEORGES- Ja.

THERESE- Ga zitten!

ELISE- (Verontwaardigd) Moeder!

THERESE- (Lastig) Hou op met dat ge-"moeder"! (Tot Georges) Ga zitten!

BARON- Komt hij ook drink de genièvre? (Geamuseerd) L' homme à la culotte!

THERESE- (Roept) Blanche?

(Meteen verschijnt Blanche.)

BLANCHE- Mevrouw heeft geroepen?

THERESE- Vraag eens, wat mijnheer drinkt.

BARON- Voor mij nog ene genièvre!

THERESE- (Op Georges duidend) Hij daar.

BLANCHE- (Tot Georges) Mijnheer?

GEORGES- Ik moet nog gaan tennissen.

THERESE- Dat kan wachten!

GEORGES- Dan sla ik de bal mis!

BLANCHE- Ook een jenever?

GEORGES- Als wijnhandelaar zou ik dit niet luidop mogen zeggen, maar ik ben niet zo jeneverachtig. Voor mij liever een Château Croque Michotte, Saint-Emilion Grand Cru. Ik weet, dat mijnheer die nogal veel in huis had.

BLANCHE- Wil jij dit nog eens herhalen, mijnheer?

GEORGES- (Herhaalt) Ik weet, dat mijnheer die...

BLANCHE- (Onderbreekt) De naam van de wijn?

GEORGES- Château Croque Michotte.

THERESE- Kan jij dit onthouden?

BLANCHE- Ik denk het wel, mevrouw. Het lijkt nogal op Croque Monsieur.

BARON- Voor mij nog ene genièvre!

(Blanche let op de reactie van Thérèse.)

THERESE- Breng hem er nog maar een. Op die ene steekt het niet meer.

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

ELISE- (Lastig) Wat ben jij eigenlijk van plan?

THERESE- Mijn kansen gaaf houden.

ELISE- Dit zijn nogal kansen!

THERESE- Hierover oordeel ik wel zelf!

BARON- (Tot Georges) Gij komt terug van de carnaval? Gij hebt vergeet uwe masker.

(De bel van de voordeur rinkelt. Meteen begeeft Elise zich richting hal. Blanche verschijnt. Zij merkt dat Elise gaat opendoen, en trekt zich meteen weer terug.)

BARON- (Op de bezoeker duidend) De boutique van madame heeft ene goede trek!

THERESE- Blijkbaar willen ze hier vandaag allemaal zijn.

GEORGES- (Lichtjes geamuseerd) Wellicht hebben zij mijn wijn en mijn jenever geroken.

(Elise komt terug met Charles Leroi. Deze heeft weer een koffertje in de hand.)

BROUWER- (Erg ontgoocheld) Nog volk!

ELISE- (Ietwat schamper) Nog één man, en zij kunnen kaarten.

THERESE- (Lichtjes plagerig) Onze brouwer!

BROUWER- (Wat zenuwachtig) Graag had ik mevrouw even alleen gesproken.

THERESE- Waarover?

BROUWER- Dat is iets tussen ons getweën.

THERESE- Ik zie niet in, wat de anderen niet mogen horen.

BROUWER- (Nogal aarzelend) Ik heb eens nagedacht over die woorden van mevrouw vorige keer.

ELISE- (Ietwat schamper) Zij heeft toen toch niets zinnigs verteld?

BROUWER- Mevrouw begreep niet, dat ik niet in vrouwen was geïnteresseerd... Ik heb hier dus eens over nagedacht.

THERESE- En?

BROUWER- Kunnen wij echt niet even... onder ons beiden...?

(Blanche verschijnt met de drankjes voor de baron en Georges.)

BLANCHE- Excuseer, dat ik even stoor.

BARON- (Enthousiast) Dit is helemaal gene stoor! Au contraire, dit gaat voor!

BLANCHE- (Op de brouwer duidend) Drinkt mijnheer ook iets?

BROUWER- Eigenlijk zou ik "ja" moeten zeggen, om mij wat moed in te drinken. Maar... wie weet, wat ik hier dan dadelijk allemaal sta te verkopen.

BLANCHE- Straks misschien?

BROUWER- Straks!

BLANCHE- Is iedereen bediend?

(Blanche verdwijnt in de keuken.)

THERESE- Jij zei, dat jij eens had nagedacht over mijn woorden. Welke woorden?

BROUWER- Jij begreep niet, dat ik... Wel, mevrouw, jij had gelijk. Dat ik nooit in een vrouw geïnteresseerd ben geweest, is niet normaal.

THERESE- Wat heeft jou tot dit nieuwe inzicht gebracht?

BROUWER- Jij, mevrouw. Sinds ik hier vorige keer met mijn viermaal 25 centimeter bier ben vertrokken, ben jij nog geen moment uit mijn gedachten geweest.

ELISE- (Zuchtend) Nog zo eentje! Hoe is het mogelijk?

BROUWER- Jij bent zo zelfzeker,... zo goed ter tale...

THERESE- (Gevleid) Nog iets?

BROUWER- Zo bijzonder mooi!

(Thérèse lijkt nu heel erg gevleid.)

ELISE- Jij bent brouwer?

BROUWER- Ja, juffrouw.

ELISE- En jij bent zeker, dat jij op dit ogenblik niet te diep in het glas hebt gekeken?

BROUWER- (Op zijn koffertjeduidend) Het glas is nog leeg, juffrouw.

THERESE- (Tot brouwer) Jij hebt een goede kijk op de zaak. Vorige keer heb ik mij misschien lichtjes op jou miskeken.

BROUWER- (Lichtjes geamuseerd) Dan staan wij nu precies evenver.

THERESE- (Ietwat aanstellerig) Wat is nu de bedoeling van jouw komst?

BROUWER- (Aarzelend) Kan het echt niet... (gebaart van "tussen ons beiden").

THERESE- Zeg toch, wat jij hebt te zeggen!

BROUWER- Ik zou eens graag met jou wat nader willen kennismaken.

THERESE- Nader? Hoe bedoel jij?

BROUWER- Eens onder vier ogen van gedachten wisselen... over een mogelijke...

THERESE- ... relatie?

BROUWER- Een van langere duur.

THERESE- Langere?

BROUWER- Blijvende.

THERESE- Jij bedoelt een huwelijk?

BROUWER- (Met volle overtuiging) Ik verzeker je, dat je dit niet gaat tegenvallen! Voor ons huwelijksfeest hier in jouw tuin heb ik alles bij de hand: tenten, togen, frigo's, buffetten, tafels, stoelen...

THERESE- (Speelt mee) De dranken!

BROUWER- Bieren, waters, frisdranken, wijnen, likeuren, champagnes, koffie...

THERESE- Chips!

BROUWER- Nootjes! Alles!

THERESE- (Wat ondeugend) Vorige keer wou jij wel aan mijn geld zitten... voor die "Straffe Toebak"!

BROUWER- Intussen is dit opgelost! De brouwerij van een ex-collega van mij staat sinds kort leeg. Ik heb ze gehoord, en er maar meteen mijn "Straffe Toebak" uitgeprobeerd.

THERESE- Jij hebt van mij geen geld meer nodig?

BROUWER- Ook zonder jou zal mijn kapitaal nu heel snel aangroeien.

THERESE- Erg interessant!

(Charles zet zijn koffertje op tafel.)

BROUWER- Mijn eerste "Straffe Toebak" heb ik meegebracht. En de nieuwe glazen! (Enthousiast) Wij gaan er samen eens van proeven! Jammer genoeg heb ik er maar twee meegebracht. Een voor jou, en een voor mij. Ik had mij niet verwacht aan zoveel volk hier.

THERESE- Zelf drink ik nooit bier.

BROUWER- Dit is geen "bier", dit is "Straffe Toebak"!

THERESE- Helaas ook geen "Straffe Toebak". Misschien dat iemand van de anderen...

BROUWER- Wie zijn dit?

THERESE- Dit is Elise, mijn dochter.

BROUWER- Interessant! Dan hoeven wij bij onze trouw al niet meer te zoeken naar een bruidsmeisje!

THERESE- En dit zijn twee concurrenten van jou.

BROUWER- Ook brouwers?

THERESE- Ook kandidaten om met mij te trouwen.

BROUWER- (Erg verrast) Hoe?

(Loulou keert terug.)

LOULOU- (Enthousiast) Ik ben maar meteen onder de douche geweest! Ik voel mij weer zo fris als een hoentje!

THERESE- Heb jij alles gevonden boven?

LOULOU- Jouw hele badkamer staat onder water. Maar voor de rest... Intussen is het hier druk geworden.

ELISE- (Erg ironisch) Haar succes groeit met het uur!

BROUWER- (Tot Loulou) Drink jij bier?

LOULOU- Dit hangt ervanaf waar, en vooral met wie.

BROUWER- Ik heb hier mijn nieuwste brouwsel "Straffe Toebak".

LOULOU- (Nogal enthousiast) Dit klinkt aanlokkelijk.

BROUWER- Ik had er eentje meegebracht voor mevrouw hier. Maar zij laat iemand anders de kans.

LOULOU- (Duidelijk vereerd) En meteen denk jij aan mij?

BROUWER- Ik drink niet graag alleen.

LOULOU- En de anderen hier? Drink jij een biertje mee, mijnheer de baron?

BARON- Voor mij nog ene genièvre.

LOULOU- (Geamuseerd) En voor jou, Björn Borg?

GEORGES- Nu ik begonnen ben met Château Croque Michotte, doe ik hiermee liefst verder. Anders raakt mijn maag misschien overhoop.

BROUWER- Ik kan de glazen volschenken. Misschien kunnen jullie dan - na een slok te hebben genomen - de glazen aan elkaar doorgeven, lijk de pastoor met zijn kelk in de mis.

(De bel gaat. Meteen verschijnt Blanche, zij gaat open-
doen.)

LOULOU- (Geamuseerd op de mannen duidend) Heb jij je keuze al
gemaakt?

THERESE- Zij maken het mij niet gemakkelijk.

ELISE- (Wat schamper) Anders laat je ze werpen met de dobbel-
stenen.

THERESE- Ik ga eens trachten uit te vissen, wie van hen mij het
meest heeft te bieden.

(Blanche komt binnen met de notaris.)

THERESE- (Geschrokken) Ah neen, jij nu niet! Als er een is die
ik nu best kan missen, ben jij het!

NOTARIS- Goedendag, allemaal.

THERESE- (Tot Blanche) Wie geeft jou de toelating, om die man
hier nu binnen te laten? (Tot notaris) Ik heb hier vol-
op bezoek! Ik kan nu onmogelijk tijd voor jou vrijmaken!

NOTARIS- Het is maar voor enkele ogenblikken.

THERESE- Zelfs geen ogenblik!

NOTARIS- Het gaat om Venezuela Airlines.

THERESE- Hiervoor was ik al bang! Die kunnen wachten!

ELISE- Wat de notaris ons heeft te vertellen, is toch veel be-
langrijker dan dat gezwets en geklets van dat stelletje
onbenullen hier.

THERESE- Wat hij mij heeft te vertellen, kan ik wel raden! Als
hij iets hart voor ons heeft, wacht hij hiermee tot wij
onze voorzorgen hebben genomen!

NOTARIS- Maar, mevrouw,...

THERESE- Ik wil het nu niet horen! (Tot Blanche) Help hem aan
de deur!

BARON- (Op de notaris duidend) Hij komt ook voor ene genièvre?

GEORGES- (Ongerust) Ik denk eerder, dat hij ook voor Thérèse
komt.

(Blanche staat er erg onwennig bij.)

ELISE- Wat is er aan de hand, notaris?

THERESE- (Erg ongerust) Elise!

NOTARIS- Wij hebben nog eens een ernstige studie gemaakt van het contract van Venezuela Airlines met Aero-Technics.

THERESE- Zie je wel!

NOTARIS- Hierbij hebben wij een heel interessante ontdekking gedaan.

THERESE- (Erg opgewonden) Zet hem aan de deur!

NOTARIS- Op het contract ontbreekt de handtekening van de directeur-generaal van Venezuela Airlines. Er staat wel een handtekening, maar die is niet de zijne. Waarschijnlijk is dit met opzet gebeurd. Waarschijnlijk waren zij van plan Aero-Technics op te lichten.

ELISE- Dan is dat contract ongeldig?

NOTARIS- Precies.

ELISE- En moeten wij niet mee opdraaien voor het faillissement van Venezuela Airlines?

NOTARIS- Ik hoor, dat jouw hersenpan heel wat meer inhoud heeft dan die van je moeder.

THERESE- Wablief?

ELISE- Papa was niet failliet!

THERESE- Hebben wij ons geld dan nog?

ELISE- Natuurlijk!

NOTARIS- Behalve wat mijnheer Dumont aan facturen heeft betaald voor Venezuela Airlines. Die 86 miljoen US-dollars heeft hij vrijwillig afgestaan. Die kunnen wij nog moeilijk terugvorderen.

THERESE- Blijft er dan nog wel iets over?

NOTARIS- Heel precies weet ik het niet vanbuiten, maar dit zijn nog verscheidene honderden miljoenen.

THERESE- Euro's?

NOTARIS- Wat dacht jij? Oude Belgische frankjes?

THERESE- Jij bent hiervan heel zeker?

NOTARIS- Denk jij misschien, dat ik jou hier voor de aap sta te houden?

THERESE- (Erg opgetogen) Heb jij dit gehoord, Loulou?

LOULOU- Van die aap?

THERESE- Wij hebben ons geld terug!

LOULOU- Een van deze drie heren wordt binnenkort multi miljonair.

THERESE- Ik denk het niet! Kom, heren, het is de hoogste tijd, om op te stappen!

BARON- (Tot Georges) Wat madame zegt?

GEORGES- Dat wij hier onze schup mogen afkuisen.

BARON- (Geamuseerd) Ik heb niet de schup! Voor mij nog ene genièvre!

THERESE- Niks van! Kom maar gauw recht, als dit nog lukt!

GEORGES- Kan ik je - als de anderen zijn vertrokken - nog even onder vier ogen spreken?

THERESE- Ga liever op zoek, waar Free en je vrouw uithangen. Probeer "haar" maar eens onder vier ogen te spreken!

GEORGES- Kunnen wij dan misschien samen gaan tennissen?

THERESE- Ondanks dat fantastische pak van jou, ben ik niet van plan mij aan jouw zijde op straat te laten zien.

GEORGES- Een van de volgende dagen misschien?

THERESE- Met tennissen wil ik geen bal meer te maken hebben. Als ik nog ooit speel, zal het met wat anders zijn. (Tot de brouwer) Pak die rommel weer maar in, en maak dat jij mijn huis uit bent!

BROUWER- Dit is geen "rommel", dit is "Straffe Toebak"!

THERESE- Vooruit! Inpakken en wegwezen!

BROUWER- En dat aanzoek van mij?

THERESE- Jij kan de pot op! Blanche, wijs deze drie heren hier even de weg naar de voordeur!

BLANCHE- Willen de heren mij volgen?

(De baron komt recht, hij wankelt meteen.)

BARON- De genièvre is geschiet in mijne been.

THERESE- (Tot Georges) Hou hem maar vast! Jij bent verantwoordelijk voor zijn toestand. Jij hebt hier destijds die jenever geleverd.

(Georges geeft zijn racket aan de baron. Hij probeert deze recht te houden. Met het racket geeft de baron Thérèse meteen een tik op haar achterste.)

BARON- (Kraait van pret, als een tennisscheidsrechter) Advantage mister de Villenfagne!

(Georges heeft alle moeite, om de baron naar de hal te krijgen.)

THERESE- (Tot brouwer) Haast je wat met die "Straffe Toebak"!

BROUWER- Nu had ik mij hierop zo goed voorbereid. Al vier dagen lang heb ik geen pekelharing meer gegeten!

(Ook de brouwer helpt nu de baron. Blanche brengt het drietal richting hal. De baron zingt de Marseillaise.)

THERESE- Opgeruimd staat netjes!

LOULOU- (Geamuseerd) Anders een mooi trio.

NOTARIS- Kunnen wij vlug even de zaken doornemen?

THERESE- Ben jij zeker, dat met ons geld alles in orde is?

NOTARIS- Honderd procent zeker!

THERESE- Dan hoef ik heel die uitleg niet.

NOTARIS- Alles moet eens serieus op punt worden gezet.

ELISE- Kan dit met mij? Ik ben net afgestudeerd in de rechten.

NOTARIS- Handtekeningen zetten, mag enkel je moeder.

ELISE- Kan ik morgen eens tot bij jou op kantoor komen?

NOTARIS- Akkoord. Breng mevrouw dan ook mee.

THERESE- Als er iets moet worden getekend, geef jij Elise de documenten maar mee. Zet maar een kruisje, waar ik moet tekenen. De rest komt dan wel in orde.

NOTARIS- Tekenen zonder te lezen waarschijnlijk?

THERESE- Jij moet er maar voor zorgen, dat alles in orde is. Dan hoeft er niemand wat te lezen.

(Blanche komt uit de hal.)

THERESE- Heb jij ze aan de deur gekregen?

BLANCHE- Aan de deur wel. Maar toen is de baron van de trappen gedonderd. De andere twee proberen hem nu in een van de wagens te krijgen. Mag ik afruimen?

THERESE- Laat eerst even de notaris uit. Zorg ervoor, dat hij niet van de trappen dondert.

NOTARIS- O ja, je bankrekeningen zijn weer vrijgegeven. Ik zal dus mijn ereloon berekenen, en je de factuur bezorgen.

THERESE- Ereloon? Factuur? Waarvoor?

NOTARIS- Voor mijn geleverde prestaties.

THERESE- Jij bent er niet eens in geslaagd, ons die 86 miljoen terug te bezorgen!

ELISE- Maak maar je rekening, notaris. Wij zorgen voor de betaling.

THERESE- (Tot Elise) Omdat wij weer wat hebben, moeten wij er nog niet mee beginnen te smijten!

BLANCHE- Wil mijnheer de notaris mij volgen?

NOTARIS- Het beste, allemaal. (Tot Elise) Tot morgen.

ELISE- Ik zal er zijn.

(Blanche leidt de notaris naar buiten.)

THERESE- Als ik je nog ooit vraag om mij te helpen, stuur mij dan wat anders. Voor zo'n aanbod had jij toch geen smartphone nodig.

LOULOU- Hier staat ook nog heel wat anders op.

(Zij raadpleegt haar smartphone.)

LOULOU- Zal ik je eens wat anders aan de hand doen?... Mannen! ... Ongehuwd!... Erg vinnig!...
